

زنان در افغانستان با آزار نهادینه شده مواجه اند

معصومه، ۲۹ ساله، اخیراً در حال قدم زنی در یکی از جاده‌های کابل بود که پسر بچه‌ای تقریباً پنج ساله تلاش کرد او را لمس کند. معصومه خودش را حرکت داد تا از برخوردش با پسر جلوگیری کند؛ اما کاری که پسر بچه بعد از آن انجام داد، مطلبی را در ذهن معصومه خطور داد که وی شروع کرد به بیان آشکار احساسات خود پیرامون رفتاری که با زنان و دختران افغان در کابل می‌شود.

معصومه کارمند یک شرکت رسانه‌ای است و از ترس مزاحمت‌های بیش‌تر، خواست که بیش از این خود را معرفی نکند. او در رابطه با این رویداد می‌گوید: «وقتی از نزد پسر بچه گذشتم، او خندید و از این قضیه خوشحال بود که توانسته بود روزم را خراب کند و مرا آزار دهد.»

در کابل، شهری با بیش از ۶ میلیون نفوس، زنان و دختران افغان از آزار جنسی در زندگی روزمره‌ی‌شان، از جاده‌ها گرفته تا محل کار و تحصیل، شکایت دارند؛ اشرف‌غنی، رئیس جمهور جدید کشور در ماه اکتوبر به این مسئله اشاره کرد و گفت که زنان افغان در معرض رقم «تکان‌دهنده» ای از آزار جنسی قرار دارند و به وزارت معارف دستور داد تا هرگونه رویدادی را در مکاتب کشور گزارش کند.

۷۲۳ سه شنبه ۱۱ قوس، ۱۳۹۳ سال سوم قیمت: ۱۰ افغانی Price: 10 Af 02 Dec, 2014 Year 03 Tuesday 723

درخواست تازه از نشست لندن برای گسترش آموزش و پرورش افغانستان

استراتژی مبارزه با مواد مخدر در افغانستان و منطقه ناکام بوده است

برای افغان‌ها، جنگ دیگر فصل نمی‌شناسد

دی‌ان‌ای می‌تواند در فضا «سالم» بماند

گریس رونالدو، بهترین پاسور فصل ریال مادرید

مجلس نمایندگان:

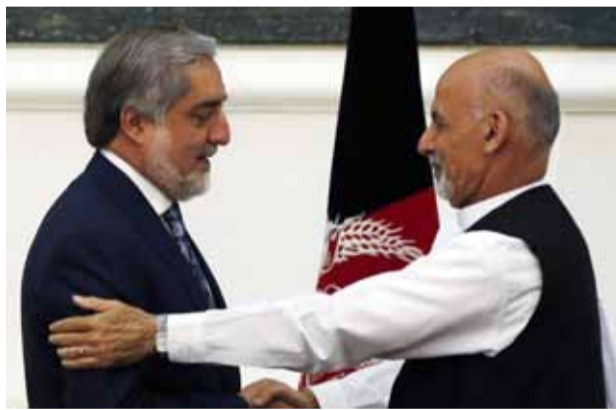
سپردن سرپرستی وزارت‌خانه‌ها به معینان، خلاف قانون است

صفحه ۲

صفحه ۳

رویکرد حکومت وحدت ملی و ضرورت کشور

از قرابین و ظواهر امر رویکرد حکومت وحدت ملی چنین پیداست: سفر چین و نیپال رئیس جمهور یک مجربیت بود، ولی سفر عربستان سعودی و پاکستان یک انتخاب. رئیس جمهور در سفر چین بازم به تکرار وعده‌هایش روی آورد، ولی در سفر نیپال با گفتن این که به هیچ کشوری اجازه نخواهم داد از افغانستان برای جنگ نیابتی استفاده کند، مشتی در هوا کوبید؛ زیرا در سفر پاکستان و دست‌بوسی مولانا فضل‌الرحمان توسط سرپرست وزیر کابینه و ملاقات رئیس جمهور با مفتی اعظم صادر کننده فتوای خودترقانی و جهاد در افغانستان و رفتن به مقر فرماندهی ارتش پاکستان برای ملاقات رئیس ارتش، رویکردی بود که بیش‌تر از کوتاه آمدن افغانستان در مقابل پاکستان حکایت داشت. این کوتاه آمدن و اجازه ندادن به هیچ کشور خارجی که از افغانستان علیه کشور دیگری جنگ نیابتی را راه اندازد، نمایانگر تناقض در رویکرد رئیس جمهور بود. تشدید رویدادهای خودترقانی در کشور و به‌خصوص در شهر کابل پس از سفر رئیس جمهور به مقر فرماندهی آن و درخواست کمک به روند صلح افغانستان از مولانا و رئیس ستاد ارتش پاکستان بیش‌تر نمایشی از درمادگی نظام است تا...

صفحه ۴

اولین زن هنرمند خیابانی افغانستان

یک بانوی افغانستانی، هنرپیشه‌ی گرافیتی؟ شنیدن این حرف باعث تعجب می‌شود. با این حال، شمسیه حسنی، از چندین سال به این سو همین کار را انجام می‌دهد؛ در حالی که طالبان هنر نقاشی را مردود می‌دانستند و موجودیت این هنر بدور از تصور بود. کارهای این هنرمند، از معدود مثال‌هایی است که تغییر وضعیت در افغانستان را نشان می‌دهند.

شمسیه حسنی در سال ۱۹۸۸ از پدر و مادر اهل افغانستان در ایران متولد شده است. در حال حاضر وی در دانشکده‌ی هنرهای زیبای دانشگاه کابل تدریس می‌کند. او یک بانوی هنرمند «گرافیت» در افغانستان است. محیط دانشکده و جاده‌های کابل، با آثار هنری وی تزئین داده شده‌اند. هم‌چنان وی در چندین فستیوال هنری در کشورهای آلمان، سوئیس و دانمارک شرکت نموده است.

افغانستان بیش‌تر به‌خاطر جنگ‌ها و بمب‌گذاری‌هایش در جهان شناخته شده است؛ هنر، در معرفی افغانستان، نقش کمتری را بازی کرده است. اکنون، شمسیه می‌کوشد که با آفرینش‌های هنری خویش، دیدگاه‌های مردم دنیا را در مورد افغانستان، تغییر دهد. او در مجله‌ی هنری آرت رادار «Art Radar»...

اطلاعات روز زیندخت	
	
سه شنبه	
۱۱ قوس	
۱۳۹۳	
سال سوم	
شماره ۷۲۳	
	

یادداشت روز

تداوم سنت سرپرستی از حکومت قبلی به حکومت جدید

.....**کابل** شهریارفره‌مد

انتظار می‌رفت در حکومت وحدت ملی شاهد تحول و تغییر ژرفی در امر حکومت‌داری در افغانستان باشیم. با توجه به شعارهای رهبران حکومت وحدت ملی، همه توقع داشتند که رویه‌های کهنه و ناکام حکومت‌داری کنار نهاده شوند و کارها و گزینش‌ها بر اساس تخصص و معیارهای قانونی و اصولی صورت بگیرند. اما اکنون دیده می‌شود که سنت حکومت‌داری رییس جمهور کرزئی به حکومت وحدت ملی نیز سرایت کرده است. حداقل در دو مورد، تأخیر در معرفی کابینه و سنت سرپرستی در مقام‌های بلندپایه‌ی دولتی در حکومت وحدت ملی روشن است. رییس جمهور غنی وعده داده بود که در مدت چهل و پنج روز اعضای کابینه را معرفی خواهد کرد؛ اما با گذشت نزدیک به دو ماه از آن زمان، هنوز چانه‌زنی روی تشکیل کابینه به آخر نرسیده و به نظر می‌رسد که ماه‌های زیادی را باید منتظر باشیم. انتظار می‌رفت در کنفرانس لندن حکومت وحدت ملی با وزیران جدید شرکت کند؛ اما این‌گونه نشد و هیأت افغانستان با سرپرست وزیران و مقام‌هایی که از نظر قانونی فاقد مشروعیت هستند، در این کنفرانس مهم شرکت کرده‌اند.

سرپرستی یکی از رویه‌های حکومت‌داری رییس جمهور کرزئی بود و اکنون با قوت تمام به حکومت وحدت ملی سرایت کرده است. رییس جمهور غنی روز گذشته تمامی وزیران سرپرست را که مهلت قانونی وظایف‌شان به اتمام رسیده، سبک‌دوش کرد و سرپرستان جدید برای وزارت‌خانه‌ها و نهادهای دولتی انتصاب کرد.

رویه‌ی «سرپرستان» در حکومت قبلی به یک سنت محکم حکومت‌داری تبدیل شده بود. این سنت از نظر قانونی و اصول حکومت‌داری خوب با مشکلات جدی مواجه می‌باشد. از نظر قانونی، تمام اعضای کابینه و برخی ریاست‌های مهم حکومت باید رای اعتماد مجلس نمایندگان را به‌دست آورند. بر اساس مصوبه‌ی شورای ملی، سرپرستان وزارت‌ها و ریاست‌هایی که نیاز به رای اعتماد مجلس نمایندگان دارند، فقط دو ماه می‌توانند سرپرست بمانند. بر اساس این مصوبه، هرگونه اجرائات سرپرستان بیش‌تر از دو ماه غیرقانونی می‌باشد. این در حالی است که در حکومت رییس جمهور کرزئی سرپرستان وزارت‌های حکومت افغانستان بیش‌تر از دو سال وظیفه اجرا کردند.

سنت «سرپرستی» تنها از نظر قانونی دچار مشکل نیست؛ بلکه این امر از نظر حکومت‌داری خوب و اصول مدیریت نیز با مشکلات جدی همراه است. سرپرستان از لحاظ قانونی با محدودیت‌های اجرایی مواجه می‌باشند و این امر سبب بن‌بست یا کندی امور کاری این مقام‌ها می‌شود. نهادهایی که از سوی سرپرست اداره می‌شوند، دچار بی‌نظمی و هرج‌ومرج می‌باشند و نظم بوروکراتیک آن فرومی‌پاشد. مقام‌های ارشد اداراتی که از سوی سرپرست اداره می‌گردند، کمتر به اقتدار و صلاحیت سرپرستان اعتنا می‌کنند؛ چون مقام سرپرست موقت است و کارمندان تحت امر آن‌ها نیز می‌دانند که مقام به‌زودی اداره را ترک می‌گوید. تقویت و استمرار سنت «سرپرستی» در نهادهای مهم حکومتی به ضرر افغانستان است. این امر از یک‌سو قانون‌مداری را در کشور تضعیف می‌کند و حکومت را در برابر قوه‌ی مقننه و اراده‌ی ملت بی‌اعتنا می‌سازد و از سوی دیگر، باعث تضعیف این نهادها می‌شود. از نظر قانونی، سرپرستان صلاحیت اجرای وظایف مقام‌های رسمی را ندارند و در موارد مهم کاری از نظر قانونی با محدودیت‌های اجرایی مواجه می‌باشند. افزون بر آن، در صورت سرپرستی، ریخت‌وپاش‌ها، ناهماهنگی و بی‌نظمی در این اداره‌ها به وجود می‌آید و زمینه‌ی هرج‌ومرج را فراهم می‌سازد. سرپرست‌ها از نظر قانونی صلاحیت یک وزیر را ندارند و اصلا نمی‌توانند اقدامات و کارهای مهم را به صفت سرپرست انجام بدهند.

حکومت وحدت ملی نباید این رویه را در پیش بگیرد. رییس جمهور و رییس اجرایی باید هرچه زودتر نامزدوزیران را به مجلس نمایندگان برای اخذ رای اعتماد معرفی کند تا امور کاری حکومت در مسیر اصلی و قانونی‌اش قرار گیرد.

هیأت اداری مجلس نمایندگان می‌گوید که رهبران حکومت وحدت ملی باید با درک مکلفیت‌های خود در مدت دو ماه از آغاز کارشان، وزیران جدید را جهت گرفتن رای اعتماد به این مجلس معرفی می‌کردند. عرفان الله عرفان منشی این مجلس دیروز به خبرنگاران گفت که فیصله اخیر حکومت وحدت ملی مبنی بر محول شدن سرپرستی وزارت خانه‌ها به معینان نهادهای دولتی در مخالفت با قانون سرپرستی وزرا قرار دارد و نباید چنین می‌شد.

وی گفت که قانون سرپرستی جهت تنظیم امور نهادهای دولتی تهیه شده است: «حکومت وحدت ملی مکلف است که بعد از گذشت دو ماه کابینه

جدید را به شورای ملی جهت اخذ رای اعتماد معرفی میکرد ولی وقتیکه وزرا را از سرپرستی دور میکند ودوم بار معینان را بحیث سرپرستان تعیین میکند ، از دید من این کار در مخالفت با روح قانون سرپرستی وزرا قراردارد. هنوزهم در همان ضعف اداری خود قرار داریم، ما نمیتوانیم کارها را به صورت درست به پیش ببریم. من فکر می‌کنم اگربه این شکل دوام بکند در حقیقت ناکامی حکومت وحدت ملی را به مردم افغانستان و جامعه‌ی جهانی نشان می‌دهد.»

رییس جمهور اشرف غنی و عبدالله عبدالله، رییس اجرایی حکومت افغانستان مشترکاً شب یک‌شنبه در مورد کابینه‌ی جدید سخنرانی کردند

و گفتند که وزیران جدید طی دو تا چهار هفته‌ی دیگر به‌طور تدریجی برای کسب رای اعتماد به مجلس نمایندگان معرفی خواهند شد.

«افغانستان برای رفاه نسل آینده و گذار از منازعه به ثبات و در نهایت به صلح پایدار نیازمند توجه بیش‌تر در بخش معارف و معیاری ساختن نظام آموزشی دارد». در اعلامیه این مؤسسه آمده که کمک‌های جامعه جهانی برای افغانستان تنها در صورتی موثر است که این کمک‌ها با مالکیت در برنامه‌ها و تلاش‌ها در بخش‌های توسعه، دولت سازی و مشروعیت نظام صورت بگیرد.

مؤسسه‌ی حقوق بشر افغانستان هم‌چنان بسته‌ی پیش‌نهادی‌ای را به دولت فرستاده و در این بسته مشخصاً ۹ مورد پیش‌نهاد را مطرح کرده است.

مؤسسه دیده بان حقوق بشر افغانستان که یک سازمان غیردولتی و غیر انتفاعی است گفته است:

مجلس نمایندگان:

سپردن سرپرستی وزارت خانه‌ها به معینان، خلاف قانون است

می‌گویند که با درنظرداشت اوضاع سیاسی و امنیتی در کشور، رهبران وحدت ملی باید برای تعیین افراد شایسته و کارا در کابینه، مهلت کافی داشته باشند. انجنیر زکریا در این مورد به رادیوآزادی گفت: «از نظرمن انتخابات وزیران هم ملاحظاتی دارد، مشکلات سیاسی ، ایجاد فضای خاکستری سیاسی در افغانستان زمانگیر است تا ما بتوانیم وزیران خوبی را انتخاب بکنیم. من به آمدن وزیران نظرخوب دارم زیرا درس خوب به وزیران بیکاره است ، که زبردست معین خود کارکند یا برود به خانه بنشینند. و دیگر اینکه معین فکر میکند که اگرخوب کارکند شاید روزی وزیرانتخاب شود». (رادیو آزادی)

در خواست تازه از نشست لندن برای گسترش آموزش و پرورش افغانستان

سپردن کارهای مدیریتی و فنی به افراد مسلکی و آموزش دیده، ساخت مکاتب برای کودکانی که از آموزش باز مانده‌اند و سرمایه‌گذاری در زمینه‌ی آموزش از راه دور از موارد مهم این بسته‌ی پیش‌نهادی اند.

جامعه‌ی جهانی در سیزده سال گذشته، میلیارد‌ها دالر در بخش آموزش وپرورش افغانستان کمک کرده است اما هنوز هم در بخش‌های کشور رفتن کودکان به مکتب از چالش‌های عمده به حساب می‌آید. کشور چپان بخش عمده این کمک‌ها را انجام داده است اما گفته می‌شود به دلیل فساد گسترد در ادارات دولتی افغانستان، میلیون‌ها دالر حیف و میل شده و یا پروژه‌ها به شکل که پیشینی می‌شد، اجرا نشده است. (بخدی)

استراتژی مبارزه با مواد مخدر در افغانستان و منطقه ناکام بوده است

اقداماتی را روی دست گرفته است.

هادی‌نژاد، معاون ستاد مبارزه با مواد مخدر ایران گفت که کشور متوعش، نه تولیدکننده‌ی مواد مخدر و نه مصرف‌کننده‌ی آن است، بلکه ایران ملتی است که در این میان واقع شده است. وی افزود که مواد مخدر در افغانستان، در حضور نیروهای غربی تولید می‌شود و قرار گزارشات، امریکا اعتراف کرده که ۷ میلیارد دالر در خصوص مبارزه با مواد مخدر به مصرف رسانده و حالا که نیروهای خارجی، افغانستان را ترک می‌کنند، کشت کوکنار ۱۳ برابر افزایش یافته است.

هادی‌نژاد مبارزه‌ی غرب و امریکا را در مبارزه با این پدیده، ناکام خواند و گفت: «اگر نیروهای خارجی می‌خواستند، می‌توانستند این پدیده را از بین بیاورند؛ اما این کار را نکردند». این مقام ایرانی خاطرنشان کرد که کشور متوعش، در مبارزه با مواد مخدر اقداماتی را انجام داده و در سال روان ۳۳۰ تُن انواع مواد مخدر را کشف و ضبط نموده، در مبارزه با مواد مخدر با افغانستان همکاری کرده و در آینده نیز به همکاری خود ادامه خواهد داد. (پژواک)

برخی از ماده‌های قانون حق دسترسی به اطلاعات تعدیل شوند

می‌کنیم که پیش‌نهادهای شما را گرفته تعدیل نمایم.»

رییس جمهور اشرف غنی قانون دسترسی به اطلاعات را در حالی توشیح نموده که هم اکنون اکثر خبرنگاران افغان هنگام تهیه گزارش و اخذ معلومات از مقامات دولتی با مشکلات روبرو بوده و برخی از مسوولان حکومتی معلومات لازم را به اختیار آنان قرار نمی دهند.
در این حال شماری از نهادهای مدافع ژورنالیستان در افغانستان تأکید کرده اند، در صورتیکه حکومت افغانستان مشکلات در قانون دسترسی به اطلاعات را برطرف نکند، خبرنگاران افغان باز هم با مشکلات دست و گریبان خواهند بود. (رادیو آزادی)

نه نفر در یک مراسم تشییع جنازه در بغلان کشته شدند

شدت‌گیری خشونت‌ها در آستانه‌ی کاهش حضور نظامی بین المللی زیر فرماندهی ایالات متحده‌ی امریکا دامن زده است.

مأموریت نیروهای ناتو در افغانستان سر از ۳۱ دسامبر از یک مأموریت جنگی به نقش حمایتی مبدل می‌گردد که شمار سربازان نیز از اوجش در سال ۲۰۱۰ میلادی که ۱۳۰ هزار نفر بود، به ۱۲۵۰۰ نفر کاهش می‌یابد. (دویچه وله)

و گفتند که وزیران جدید طی دو تا چهار هفته‌ی دیگر به‌طور تدریجی برای کسب رای اعتماد به مجلس نمایندگان معرفی خواهند شد.
آنان هم‌چنان اعلام کردند که از روز دوشنبه تا به اعلام کابینه‌ی جدید، معینان تمامی وزارت‌خانه‌ها به صفت سرپرستان کار خواهند کرد. این اقدام حکومت با عکس العمل متفاوت اعضای مجلس نمایندگان روبرو شده است. شماری از وکلا می‌گویند که رهبران وحدت ملی سیاست را قربانی اهداف شخصی‌شان کرده و با این تصمیم، مردم را بیش‌تر از پیش مایوس ساخته‌اند.

اما برخی دیگر از اعضای مجلس نمایندگان

«افغانستان برای رفاه نسل آینده و گذار از منازعه به ثبات و در نهایت به صلح پایدار نیازمند توجه بیش‌تر در بخش معارف و معیاری ساختن نظام آموزشی دارد». در اعلامیه این مؤسسه آمده که کمک‌های جامعه جهانی برای افغانستان تنها در صورتی موثر است که این کمک‌ها با مالکیت در برنامه‌ها و تلاش‌ها در بخش‌های توسعه، دولت سازی و مشروعیت نظام صورت بگیرد.

مؤسسه‌ی حقوق بشر افغانستان هم‌چنان بسته‌ی پیش‌نهادی‌ای را به دولت فرستاده و در این بسته مشخصاً ۹ مورد پیش‌نهاد را مطرح کرده است. اختصاص بودجه‌ی کافی برای معارف، بلند بردن ظرفیت‌ها، راه‌اندازی برنامه‌های آگاهی‌دهی،

مبارزه با مواد مخدر، مبارزه‌ی منطقه‌ای و جهانی است و یک کشور نمی‌تواند به تنهایی در این خصوص دست‌آورد داشته باشد و باید با این پدیده مبارزه‌ی منطقه‌ای و بین‌المللی صورت بگیرد. شیرزاد علاوه کرد که در نشست کنونی، بلند بردن گراف ضبط و دستگیری در کشورهای منطقه، شناسایی و دستگیری بران بزرگ در این کشورها از موارد دیگری بودند که روی آن توافق شده است. سرپرست وزارت مبارزه با مواد مخدر گفت که نزدیک به ۱۰ میلیون معناد در کشورهای منطقه وجود دارند که این تقاضاها باعث شده تا در افغانستان کوکنار بیش‌تر کشت شود و بیش‌تر مواد مخدر افغانستان از طریق پاکستان، ایران و تاجکستان به کشورهای دیگر قاچاق می‌شود.

وی علاوه کرد که باید در خصوص مبارزه با مواد مخدر، یک استراتژی مشترک منطقه‌ای وجود داشته باشد که در این کنفرانس، روی این موضوع نیز موافقه صورت گرفت. شیرزاد گفت که تمام برنامه‌هایی که به سطح منطقه و در داخل افغانستان در خصوص مبارزه با مواد مخدر

موردی که بسیار مهم اند و باید به آن توجه شود، در این قانون کمیسیون که باید نظارت و دسترسی به اطلاعات را تأمین کند، مستقل نیست. چند واژه‌ی استفاده شده در این قانون که می‌تواند مشکلات زیادی به‌بار آورد، مانند امنیت ملی منافع و مصالح ملی که این کلمات تعریف نشده، بناء هرکس منافع خودش را شاید تعریف منافع ملی کند و دسترسی به اطلاعات را محدود بسازد. موارد دیگری هم هستند که باید به آن توجه شود: «نهادهای مدافع ژورنالیستان، جامعه‌ی مدنی و شورای ملی افغانستان از مدت چهار سال به این‌سو برای ایجاد یک قانون قوی و معیاری دسترسی به اطلاعات تلاش کردند که سرانجام روز شنبه هم‌چون یک قانون در شش

دیده‌بان شفافیت افغانستان خواستار تعدیل برخی از ماده‌های قانون حق دسترسی به اطلاعات شده است. مسؤلان این نهاد می‌گویند، اشرف غنی درحالی این قانون را توشیح کرد که هنوز هم شماری از ماده‌های آن مشکل دارد و آن در آینده برای خبرنگاران مشکل ایجاد می‌کند.
عدم استقلالیت کمیسیون نظارت بر اطلاعات و نشر پیش از تقاضای اطلاعات از سوی ادارات دولتی از جمله موارد اند که این اداره خواهان تعدیل آن‌ها از سوی رییس جمهور شده است. سید اکرام افضلی رییس این اداره به خبرنگاران در کابل گفت، با بر طرف شدن نقاط ضعف این قانون، برای رسانه‌ها سهولت‌های خوبی ایجاد می‌شود.

یک حمله‌کننده‌ی انتحاری در یک مراسم تشییع جنازه در شمال افغانستان، نه نفر را کشت. این امر یبانگر یک ناامنی در سطح ملی در زمانی است که نیروهای ناتو در همین ماه پس از ۱۳ سال، مأموریت جنگی‌شان را پایان می‌دهند. امین‌الله امرخیل، فرمانده پولیس بغلان به فرانس‌پرس گفته است: «امروز صبح یک انتحاری با بمب، در حالی که پیاده بود، مواد انفجاری‌اش را در بین

**در اخیر توقع می‌رود به مردم از طریق سهم‌گیری
کادری‌های توانمندشان در پروسه‌ی تعیین
سرنوشت (برنامه‌ی پنج ساله) آینده‌ی کشور سهم
داده شود، تا هم کادرها و هم ملت باور کنند که
کشور از آن‌هاست و آن‌ها در تعیین سرنوشت‌شان
ذی‌نفع‌اند. در غیر آن، ممکن حکومت برنامه‌هایی
را تدوین و تطبیق نماید که در گذشته کرده است؛
ولی باور و احساس ملکیت در مردم هنوز رشد
نکرده است و مردمان این سرزمین با پدیده‌ی
مالکیت بر سرزمین‌شان خیلی هم آشنا نیستند.**

مدیریت انکشافی است که همه‌ی مسایل را راه‌بردی می‌بیند و راه‌بردی عمل می‌کند؛ زیرا در فقدان مدیریت راه‌بردی نمی‌توان محصول و نتایج متوقعه را به‌دست آورد. مدیریت اداره‌ی عامه همانند کارخانه‌ی تولیدی‌ای است که در آن هر فرد، مولد همان محصول است. اگر کارخانه کفش تولید کند، تمامی نیروهای کارخانه مصروف تولید کفش اند؛ کفش تولید می‌شود، لیک کیفیت هرکدام بستگی به تولیدکننده‌ی آن دارد. به عبارت دیگر، کیفیت کفش‌های تولید شده متناسب به تعداد تولیدکنندگان آن است. اما در تولید زنجیره‌ای هر تولیدکننده صرفاً یک کار را انجام می‌دهد و در کار خود متخصص می‌گردد. به‌طور مثال، در تولید کفش زنجیره‌ای، یک فرد تنها یک کار از کل تولید کفش را به عهده دارد. مثلاً یک نفر تنها رسم اندازه‌ی تکه‌های کفش را می‌کشد، دیگری تنها چرم آن را خط می‌کشد و آن دیگری تنها چرم خط شده را قیچی می‌کند و همین‌طور تا آخر. در اخیر کیفیت تولید واحد است؛ یعنی ضعفی در کار نمی‌تواند باشد؛ زیرا هر انجام دهنده‌ی بعدی، کنترل کننده‌ی اولی نیز است. پس کار ناقص نمی‌تواند ره به تولید ببرد. در نقطه‌ی بعدی تولید، از زنجیره‌ی تولید خارج می‌شود. در مدیریت انکشافی نیز اصول مدیریت تولید زنجیره‌ای با کنترل کیفیت مطلقه‌ی آن قبول شده است. از همین لحاظ است که در مدیریت انکشافی دیدگاه نقطه‌ی آغاز هر کار است و نتیجه‌ی انجام آن و استراتژی هم وسیله برای رسانده به همان نتیجه یا حصول دیدگاه است. این چیزی است که در مدیریت اداره‌ی عامه‌ی ما هنوز راه نیافته است و واژه‌ها مثل همان وزارت پالیسی‌ساز فقط کپی شده است و مفاهیم آن هنوز درک نشده‌اند؛ زیرا پالیسی‌سازی زمانی معنا و مفهومش را می‌یابد که در پروسه‌ی تدوین برنامه‌ی استراتژیک عملی گردد و اجرا کننده آنگاه معنا و مفهوم آن را درک می‌تواند، الی غیر. در اداره‌ی عامه‌ی افغانستان این واژه‌ها وارد شده‌اند، مثل صدها قلم مواد مصرفی دیگر، و صرفاً به تقلید مصرف می‌شوند، نه بادرک درست از نحوه‌ی کاربردی و مصرف آن.

کشور ما با چالش‌های گوناگونی روبه‌رو است؛ یکی و مهم‌ترین چالش صنعت جنگ در کشور است. این صنعت آشخور زیادی دارد. یکی هم فساد گسترده‌ی اداری و راندن مردم از دستگاه حکومت است. دیگری فقر (بیکاری روزافزون جوانان و نیروی کار و فرار کادرها به خارج از کشور به نسبت آینده‌ی گنگ و مهیج در کشور)، سهم نساختن مردم در پروسه‌ی آبادانی مملکت (مثلاً سرک ساخته شد؛ اما ماشینی و بدون جذب نیروهای کار بیکار)، مهاجرین زمینه نیافت به کشور برگردن، پروژه‌های انکشافی پراکنده (Piece meal approach) و مهیج‌تر از همه، بی‌باوری عمومی نسبت به آینده (فقدان یک دیدگاه مردم‌شمول برای بهبودی وضعیت زندگی‌شان در آینده). هرچند این فهرست بخش کوچکی از مجموعه‌ی چالش‌های بزرگ کشوری است؛ اما در طرف دیگر توان‌مندی عمومی برای بیرون کشیدن کشور از مجموعه‌ی چالش‌ها هم متناسب نیست. حال اگر چالش‌ها و توان‌مندی محدود هر دو تیم رهبری کشور را به مقایسه بگیریم، به‌وضوح درمی‌یابیم که این دو اصلاً قابل مقایسه نیستند. هرگاه رهبری اقدام به یک فراخوان عمومی از مجموعه‌ی کادری‌های متذکره، چه در داخل و چه در خارج هم نماید، ضرورت خواهد بود ما به ظرفیت خریداری نیز تکیه نماییم. به هر صورت، فراخواندن تمامی کادرها نه یک هوس، بلکه یک ضرورت تاریخی برای بیرون رفت کشور از بحران است و منطقی‌ترین راه‌کار در حال حاضر، فراخواندن تمامی کادری‌های کشوری است.

در اخیر توقع می‌رود به مردم از طریق سهم‌گیری کادری‌های توانمندشان در پروسه‌ی تعیین سرنوشت (برنامه‌ی پنج ساله) آینده‌ی کشور سهم داده شود، تا هم کادرها و هم ملت باور کنند که کشور از آن‌هاست و آن‌ها در تعیین سرنوشت‌شان ذی‌نفع‌اند. در غیر آن، ممکن حکومت برنامه‌هایی را تدوین و تطبیق نماید که در گذشته کرده است؛ ولی باور و احساس ملکیت در مردم هنوز رشد نکرده است و مردمان این سرزمین با پدیده‌ی مالکیت بر سرزمین‌شان خیلی هم آشنا نیستند.

میرزا عبداللهی

رویکرد حکومت وحدت ملی و ضرورت کشور

حکومت برخلاف ضرورت کشور بزرگ و اداره‌های موازی ایجاد و فساد کشورشمول و نهادینه شد. امروزه در مخروبه‌ی حکومت به میراث گرفته شده از کززی و جیب خالی حکومت، آیا تیم‌های رهبری حکومت وحدت ملی قادر هستند انقطاع حکومت‌داری را مرفوع نمایند؟ بودجه برای نیازمندی‌های مردم میسر نیست، چشمه‌های عایداتی دولت غرق در فساد اند، اقتصاد توسعه نیافت و لذاست که مخروبه‌ی حکومت‌داری پساکرزی روی دوش جامعه‌ی جهانی و مردم کشور سنگینی دارد و از جانی هم، اقدامات لازم که منجر به رفع فساد نهادینه شده در کشور شود نیز آن‌طور که توقع می‌رفت روی دست گرفته نشده است.

هرچند چانه‌بازی بر سر تقسیم قدرت در منطق سیاست رسم معمول است، دولت‌مردان افغانستان نمی‌توانند از این قاعده مستثنا باشند؛ اما آیا افغانستان با در نظرداشت انقطاع حکومت‌داری و میراث حکومت کززی با چنین رویکرد معمول، دولت‌مردان قادر خواهند شد یک متحد با اعتماد برای جامعه‌ی جهانی و کشوری باشند که بحران کنونی را با کامیابی پشت سر گذاشته، امید مردم را به تأمین امنیت، بهبود معیشت، ثبات و تأمین عدالت به حقیقت مبدل سازد؟

به باور این قلم، افغانستان کشوری است که در شرایط کنونی به چالش‌های ذیل مواجه است که رویکرد دولت‌مردان در حال حاضر دوی درد این کشور شده نمی‌تواند:

فساد گسترده‌ی دولت کززی و عدم مدیریت درست پول جامعه‌ی جهانی در پروژه‌ها مسایلی است که بی‌باوری مردم و جامعه‌ی جهانی را نسبت به دستگاه حکومت افغانستان افزایش داده است؛ ولی با تشکیل حکومت وحدت ملی، مردم و جامعه‌ی جهانی نسبت به آینده خوش‌بینی بیش‌تری یافتند؛ اما طولانی شدن اعلام کابینه، سرپرستی دست اندرکاران امور دستگاه حکومت، تشدید ناامنی، فقر و بیکاری روزافزون عواملی اند که به این خوش‌بینی سیر نزولی می‌دهند.

در شرایط این چنینی که حکومت وحدت ملی مجبور است به نشست‌های بین‌المللی یکی پی دیگری با دستان خالی اشتراک نماید، مشکل است بهبودی در وضعیت رو به وخامت رفته‌ی کشور رونما گردد. شک دارم رهبران ما از این نشست‌ها با دست پر برگردند.

به نظر این قلم، رهبران می‌بایست در این مدت بیش‌تر از دوام، به‌جای چانه‌بازی بر سر تقسیم قدرت، اقدام‌های ذیل را روی دست می‌گرفتند تا هم با دستان پر به نشست‌های اجباری شرکت می‌کردند و هم وعده‌های دوران کمپاین انتخاباتی را جامعه‌ی عمل می‌پوشاندند: توان‌مندی کادری‌های وفادار به هر دو تیم درخور ضرورت‌های زمان کشور نیست؛ زیرا کشور به مدیران مدبری نیازمند است که بتوانند برنامه‌های جامع و حاصل‌شدنی را تدوین نمایند که هم درخور تمویل جامعه‌ی جهانی باشند و هم درخور نیازمندی رفع بیکاری و فقر روزافزون کشور و هم به ایجاد ساختارهای زیربنایی و اقتصادی کشور منجر می‌شوند. این مدیران مدبر در کنار ظرفیت تدوین برنامه، توانایی آموزش و راه‌نمایی و تربیت کارمندان تحت مدیریت خویش را داشته باشند، تا با آموزش و راه‌نمایی کارمندان، از آن‌ها تیم‌های توان‌مند مجری برنامه بسازند. این مدیران مدبر می‌بایست در کنار تطبیق برنامه، اقدام به ایجاد ساختار مناسب/ درخور تطبیق برنامه نیز ایجاد نمایند. بدین ترتیب، این مدیران بایستی از سه صلاحیت مشخص برخوردار باشند: اول، ظرفیت تحلیل و تجزیه‌ی عوامل چهارگانه‌ی کشور، تدوین دیدگاه و استخراج برنامه از دیدگاه؛ دوم، ظرفیت تطبیق برنامه و سوم ظرفیت ساختارسازی (تشکیلات برای اداره‌ی مربوطه). با این وجود، تعداد این نوع کادرها در تمام کشور اندک است، ولی شک دارم در هر دو تیم کادریایی با چنین ظرفیتی وجود داشته باشند.

این‌جاست که اگر رهبران حکومت وحدت ملی بهتر بودند، اولاً اقدام به تغییر خواست و هدف‌شان از قدرت‌خواهی به بهبود زندگی مردم با سهم‌گیری‌شان در پروسه‌ی تبیین و تطبیق برنامه‌ی بهبود اجتماعی می‌کردند، ثانیاً رهبری حکومت وحدت ملی مدیریت انکشافی را جاگزین مدیریت سنتی اداره‌ی عامه‌ی کشور می‌کرد؛ زیرا در مدیریت انکشافی رهبر تنها نقش تعیین‌کننده ندارد، بلکه خواست‌ها و توقعات جامعه‌ای که قرار است تغییری در آن طی یک پروسه‌ی زمانی پنج سال یا بیش‌تر از آن به‌وقوع بپیوندد، تعیین‌کننده است و رهبر تنها مسئولیتش سمت‌وسو‌دهی نیروهای جامعه برای حصول آن خواست‌هاست. رهبر مسئولیت دارد که خواست‌های مردمش را

از قرائن و ظواهر امر رویکرد حکومت وحدت ملی چنین پیداست: سفر چین و نیپال رییس جمهور یک مجبوری بود، ولی سفر عربستان سعودی و پاکستان یک انتخاب. رییس جمهور در سفر چین بازهم به تکرار وعده‌هایش روی آورد، ولی در سفر نیپال با گفتن این‌که به هیچ کشوری اجازه نخواهم داد از افغانستان برای جنگ نیابتی استفاده کند، مشت‌ی در هوا کوبید؛ زیرا در سفر پاکستان و دست‌بوسی مولانا فضل‌الرحمان توسط سرپرست وزیر کابینه و ملاقات رییس جمهور با مفتی اعظم صادرکننده‌ی فتوای خودترقانی و جهاد در افغانستان و رفتن به مقر فرماندهی ارتش پاکستان برای ملاقات رییس ارتش، رویکردی بود که بیش‌تر از کوتاه آمدن افغانستان در مقابل پاکستان حکایت داشت. این کوتاه آمدن و اجازه ندادن به هیچ کشور خارجی که از افغانستان علیه کشور دیگری جنگ نیابتی را راه اندازد، نمایانگر تناقض در رویکرد رییس جمهور بود. تشدید رویدادهای خودترقانی در کشور و به‌خصوص در شهر کابل پس از سفر رییس جمهور به مقر فرماندهی آن و درخواست کمک به روند صلح افغانستان از مولانا و رییس ستاد ارتش پاکستان بیش‌تر نمایشی از درماندگی نظام است تا توان‌مندی آن.

تقرب به مولا فضل‌الرحمان و درخواست کمک از رییس ستاد ارتش ارتش پاکستان برای تأمین صلح در افغانستان، در حقیقت درخواست خودکشی مقام‌های پاکستانی و نابودسازی سرمایه‌گذاری استراتژیک آن کشور از بدو تأسیس آن تاکنون است. این کاری است که هرگز همسایه‌ی دارای قدرت اتمی ما حاضر نیست از آن دست‌بردار شود، مگر آن‌که فشار بیش از حد (مثل تهدید جورج بوش در پسا یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱) بر همسایه‌ی ما وارد شود. البته نه زمینه‌های پسا یازدهم سپتامبر موجود است و نه هم رهبر جنگ طلب مثل بوش در آمریکا حاکم. به اضافه این‌که آن همکار با اعتمادی که غرب می‌خواست، رهبری کززی نتوانست خودش را بدیل پاکستان برای غرب در منطقه بسازد. دیگر زمینه‌ی راضی ساختن غرب برای تهدید پاکستان حداقل در کوتاه‌مدت منفی است، مگر آن‌که رهبری کنونی اعتماد از دست رفته را بازگرداند که آن‌هم بس مشکل خواهد بود.

فشار و تهدیدهای جنگ نیابتی بیش‌تر از هر روز تشدید می‌گردد، چنان‌چه روز پنج‌شنبه کابل شاهد دو حادثه‌ی خودترقانی وحشت‌ناکی بود. مردمی که چشم به راه‌برد راه‌گشای حکومت وحدت ملی دوخته بودند و انتظار داشتند اقدامات مثبتی روی دست گرفته شوند، این خوش‌بینی دارد به طرف بدبینی سیر می‌کند و حکومت وحدت ملی با تیم‌های قدرت‌طلبی که دارد و هر روز بر سر تقسیم چوکی قدرت در منازعه است، در کنار این شواهد سخنان متناقض رهبران حکومت وحدت ملی گواه این حقیقت نیز است. این‌ها چیزی جز یأس به مردم بیچاره‌ی این سرزمین تحفه‌ی دیگری نیست. سخنان متناقض رهبری حکومت بیانگر این حقیقت است که آن‌توان‌مندی لازم که کشور پساکرزی نیازمند آن است، در این تیم‌ها شاید غایب باشد. اقدامات حکومت برای جلوگیری از فساد اداری ره به‌جایی نبرد، قضیه‌ی کابل بانک به یک محکمه‌ی بی‌نتیجه انجامید، دیدگاه راه‌بردی برای پنج سال آینده تدوین نشد و وعده‌های داده شده‌ی شایسته‌سالاری دارد کم کم به مقریین‌سالاری تبدیل می‌شود.

چانه‌زدن بر سر تقسیم چوکی‌های وزارت‌ها بین دو تیم رییس جمهور و رییس اجرایی بخش عمده‌ی فعالیت‌های دو تیم را در جریان نزدیک به دو ماه تشکیل داده است، البته در کنار آن بازدیدهای رقابتی تیم‌های ریاست جمهوری و ریاست اجرایی جلسات کابینه و جلسات دریافت چین، لنگی و پتو و ایراد سخنرانی‌های مردم‌پسندانه‌ی رهبری دو تیم بخشی دیگر از مصروفیت‌های تیم‌های رییس جمهور و رییس اجرایی حکومت وحدت ملی را در کنار تقرر مقریین به پست‌های دفاتر رهبری این حکومت تشکیل داده است.

از جانب دیگر، افغانستان به یک انقطاع حکومت‌داری از بدو کودتای رژیم طرفدار مسکو تا پروسه‌ی بن نیز گرفتار بوده است. کشورهای همسایه همگام با رشد نیازهای مردمش به رشد ظرفیت‌های کادری، ساختاری، اقتصادی، اجتماعی و... رسید، لیکن کاروان حکومت‌داری افغانستان نه تنها درجا زده بود، بلکه تخریب بیش‌تر نیز شده بود. اما با تأسف که این انقطاع حکومت‌داری در زمان زمامداری کززی نیز وصله‌ی مناسبی نیافت؛ با وجودی که فرصت‌های مناسبی در اختیار کززی بود، لیک فقدان توان‌مندی رهبری مدرن در کززی زمینه را برای ایجاد حکومت ارباب-رعیتی فراهم نمود. دستگاه

مهدی زرتشت

مسکو افغانستان در نگاه

آیا افغانستان یکی از ایالت‌های جدید چین می‌شود؟

منبع: ایستگاه خبری اوراسیا

رسانه‌های روسی خروج نیروهای امریکا و ناتو از افغانستان را با نشر مطالب گوناگون استقبال می‌کنند. نتیجه‌گیری آن‌ها اغلب ناامید کننده‌اند: با توجه به بهای سنگین جنگ در افغانستان، انتقال تحت رهبری ایالات متحده امریکا نتوانست برای دردم شکستن دیوار مقاومت طالبان موفقیت به‌دست آورد و اکنون با پایان سال جاری و انجام قریب‌الوقوع خروج نیروهای آیساف، برای طالبان نیز انگیزه‌ی بازگشت به قدرت، قوی‌تر شده است. شاید هم به این مشکل از زاویه‌های دیگری بتوان نگاه کرد؟

سرگی ستروکان در مطلبی زیر عنوان «پرچم ائتلاف در افغانستان به اهتزاز درمی‌آید» [۱] که در روزنامه‌ی «کومرسانت» [۲] در ۲۸ اکتبر در شماره‌ی امسال نشر شد، با بدبینی و اندوه خاطر نشان ساخت که نه امریکا و نه ناتو شکست نخورده‌اند، بلکه این روسیه است که شکست خورده است. و این گونه، آیا این موضوع نمی‌تواند یک تبلیغ کلیشه‌ای باشد که گویا واشنگتن با اهداف نخبیانه‌ای که عبارت از مبارزه با افراط‌گرایان باشد، وارد افغانستان شد؟ لازم نیست عینک کسانی را پاک کرد که هر سنت یا یون (واحد پولی چین) خرج شده‌اش را می‌شمارد.

سیزده سال اقامت یک‌صد و چهل هزار نظامی امریکا و ناتو و فعالیت نظامی آن‌ها در هشت صد پایگاه نظامی آیساف در مناطق مختلف افغانستان، تنها ضرر و زیان جانی و مالی را برای مردم افغانستان به همراه نداشت، بلکه دستگیری اسامه بن لادن رهبر «القاعده» یکی از اولویت‌ها بود.

تفاوت اساسی اشغال ده ساله‌ی افغانستان توسط شوروی با اشغال سیزده ساله‌ی افغانستان از سوی امریکا و غرب، در چیست؟ اولاً؛ ایالات متحده امریکا مسئولیت این حرکت نظامی را با اتحادیه اروپا شریک کرد و حتا گرجستان کوچک نیز مشمول این برنامه بود. ثانیاً؛ کشورهای غربی تلاش کردند راه خود را در افغانستان باز کنند. اتحاد جماهیر شوروی در افغانستان مکاتب و شفاخانه‌ها ساختند، تلاش کردند تا مردم افغانستان را آموزش دهند در حالی که تمام تلاش‌های کشورهای غربی در این مدت، این بود که تلاش کردند می‌توانند چه چیزی از این خاک به‌دست بیاورند.

سوم؛ چین حمله شوروی به افغانستان را محکوم کرد و به محدود کردن فروش جنگ افزار و اسلحه به شورشیان افغان، تأکید نمود. و از همین جا، این کشور به نفوذ و توسعه نیروهای خود در افغانستان به هدف اکتشاف مواد معدنی، شروع کرد. و در مسیر این راه، چندان ناموفق هم نبود. این چینی‌ها، حق استخراج مس عینک را که ارزش آن در حدود سه تریلیون دالر تخمین زده می‌شود، به خود اختصاص دادند. علاوه‌ا، در ادامه آن‌ها نفت شمال افغانستان را نیز پیدا کردند. هیچ چیزی در مورد یورانیوم و دلائل استراتژیک منابع گفته نمی‌شود اما فقط همین ساده است که فرض کنیم، به اندازه کافی وجود دارد.

بنابراین، در ۲۶ اکتبر دو تا از بزرگترین پایگاه‌های نظامی آیساف- کمپ لیتربیک و باستیون- مستقر در ولایت نازارام هلمند، به مقامات افغانستان تحویل داده شد. جنرال جان کمپبل فرمانده کل نیروهای نظامی امریکا در افغانستان، خلاصه نتایج عملیات را در این منطقه جنگی چنین توصیف می‌کند: «ولایت هلمند محل بخصوص و خطرناک بود. امروز در افغانستان همه چیز خیلی متفاوت تر از قبل است و با گذشت هر سال، وضعیت به سوی بهبودی پیش می‌رود.» در حدود ۴۰ هزار از سربازان امریکایی و انگلیسی مصروف عملیات از طریق همین دو پایگاه نظامی بودند.

با این حال، این عملیات به معنای عملکرد کل نیروهای ناتو در افغانستان نیست. بر اساس توافقات، پس از ۳۱ دسامبر سال جاری، در حدود ۳۰ پایگاه نظامی خارجی با مجموع ۱۲۵۰۰ سرباز، در کشور افغانستان باقی می‌مانند. از این تعداد، ۹۸۰۰ سرباز، متعلق به نیروهای نظامی ایالات متحده امریکا است. بدیهی است که واشنگتن فکر می‌کند، همین مجموعه از نیروهای آن‌ها برای تأمین منافع امریکا در افغانستان، مطلقاً کافی است.

دیمیتری پولیکانوف [۳] معاون رئیس جمهور روسیه در روزنامه «کومرسانت» طوفان‌های آینده افغانستان را پیش بینی می‌کند که «افغانستان تا حال تحت حمایت است؛ اما آینده اش زیر سوال قرار دارد. به ویژه هنگامی که طالبان افراطی «داستان موفقیت» شان را در صفحات نزدیک و حمایت با «دولت اسلامی» در سوریه و عراق، به بازخوانی بگیرند.»

دید و برداشت آقای پولیکانوف، البته که واهی و بوج است زیرا؛ این گروه که اسم «دولت اسلامی» را روی خود گذاشته اند، در واقع، همان دسته‌هایی اند که تحت ضربات و فشار نیروهای بشار اسد، از سوریه بیرون انداخته شدند و اکنون آن‌ها حملات بی رحمانه‌ای را روی مناطق کرد نشین عراق به بهانه‌ای دخالت امریکا، انجام می‌دهند. بنابراین، همه‌ی اینها، «داستان موفقیت» نامیده می‌شود. شکست دولت اسلامی آنگونه که گوش روسیه می‌شنود، اگر هم واقعیت داشته باشد، دستکم مقطعی است.

پس از طی روند توسعه اقتصادی صلح آمیز در افغانستان، چین و کشورهای غربی قدرت شان را دوباره ادامه خواهند داد. در همین جاست که این سوال طرح می‌شود: آیا افغانستان بطور نوبتی یکی از ایالت‌های چین می‌شود؟

۱- متن کامل این عنوان، به‌صورت پیوست بر نوشته‌ی حاضر، آورده خواهد شد.
 ۲- Коммерсант
 ۳- Дмитрий Поликанов

اولین زن هنرمند خیابانی افغانستان

نویسنده: HAMDI BAALA
 ترجمه از فرانسوی: نسیم ابراهیمی
 منبع: لوهیوفینگتون پُست

بایده نمی‌توانم. کارهایم را به‌صورت پیهم در تمام دو ماه یا سه ماه انجام می‌دهم. گاهی به دلایل امنیتی و گاهی هم به‌خاطر موانعی که مردم برایم خلق می‌کنند، در ساحه رفته نمی‌توانم». وی تمام این موانع را نادیده می‌گیرد و راه دیگری را برای نمایش طرح‌های خود پیدا کرده است، آن‌چه که وی آن را «رویاهای گرافیتی» (Rêves de graffiti) می‌خواند. بر این اساس، او پیش‌طرح‌های خود را روی یک تصویر می‌کشد و در جاهای مختلف کابل نصب می‌کند. او در این مورد با لحن آرام می‌گوید: «من این پیش‌طرح‌های گرافیتی را می‌توانم در استودیوی خودم روی این تصاویر با قلم نازک (pinceau) انجام دهم. برای من، این فقط یک رویای گرافیتی است، آنچه در باورهایم وجود دارد، به این شیوه عینیت نمی‌یابد. اگر شمسیه شور هیجانانگیز خود را آن‌طور که خود وی می‌خواهد، تمرین نماید، پیشرفت می‌کند و به عنوان یک هنرمند شناخته شده در افغانستان و بیرون از افغانستان تجلی می‌یابد. در سال ۲۰۰۹، وی برای دریافت جایزه‌ی هنر معاصر افغانستان، از میان ۱۰ هنرمند برتر افغانستان برگزیده شده بود. در ماه سپتامبر سال جاری، وی برای دریافت جایزه‌ی «Artraker Award» نیز نامزد شده بود. این جایزه، جایزه‌ای است که از طرف یک مجتمع انگلیسی برای صاحبان آثار هنری دیداری داده می‌شود، برای هنرمندانی که در آثار خویش جنگ و خشونت‌های مسلحانه را بازتاب دهند و به وسیله‌ی آن، اشخاص و سازمان‌های در حال منازعه را در پی بردن به اهمیت صلح و آرامش ترغیب نمایند و به یک زندگی آرام دعوت نمایند.

خفقان آشکار علیه زنان انعکاس داده شده است. اما شمسیه خود برقع نمی‌پوشد، ولی با انجام کارهای هنری خویش، از آن حکایت می‌کند. وی در این مورد چنین می‌گوید: «من با سبک مدرنیست، زنان برقع‌پوش را روی دیوارها به تصویر می‌کشم. من می‌خواهم زندگی آن‌ها را روایت کنم، می‌خواهم وسیله‌ای برای نجات آن‌ها از این تاریکی را بیابم و می‌خواهم دریچه‌ای به‌روی آرزوهای زندگی آن‌ها بگشایم». این هنرمند هم‌چنان می‌افزاید: «مردم دنیا اکثراً به این باور اند که [تنها] برقع یک مشکل است. به باور آن‌ها، زنان اگر برقع را بردارند، دیگر برای آن‌ها مشکلی وجود ندارد. در حالی که این باور واقعیت ندارد. وقتی که زنان به تحصیل دسترسی نداشته باشند، این مسئله یک مشکل بزرگ در مقابل برداشتن برقع است. ما باید خود را روی یک مشکل بزرگ متمرکز کنیم».

روایهای گرافیتی

در کارهای شمسیه، شوق و رغبت موج می‌زند؛ اما انجام چنین کاری در جاده‌های کابل دشوار است. در افغانستان، به‌خصوص برای یک دختر که همواره با دیدگاه‌های سنتی برمی‌خورد و محیط کار را برای‌شان تنگ‌تر و دشوارتر می‌سازد. باورهای مردم در قبال کارهای هنری شمسیه متفاوت اند. بعضی‌ها به آثار وی با دید تخریب‌گری و ویران‌گری می‌بینند و تعدادی هم می‌گویند که جای زنان در خانه است. خود وی نیز در مجله‌ی هنری «Art Radar» در این باره چنین گفته است: «من برای انجام کارهای گرافیتی‌ام همیشه، فرصت مناسب و موقعیت مناسب

یک بانوی افغانستانی، هنرپیشه‌ی گرافیتی؟ شنیدن این حرف باعث تعجب می‌شود. با این حال، شمسیه حسنی، از چندین سال به این سو همین کار را انجام می‌دهد؛ در حالی که طالبان هنر نقاشی را مردود می‌دانستند و موجودیت این هنر بدور از تصور بود. کارهای این هنرمند، از معدود مثال‌هایی است که تغییر وضعیت در افغانستان را نشان می‌دهند. شمسیه حسنی در سال ۱۹۸۸ از پدر و مادر اهل افغانستان در ایران متولد شده است. در حال حاضر وی در دانشکده‌ی هنرهای زیبای دانشگاه کابل تدریس می‌کند. او یک بانوی هنرمند «گرافیت» در افغانستان است. محیط دانشکده و جاده‌های کابل، با آثار هنری وی تزئین داده شده‌اند. هم‌چنان وی در چندین فیستیوال هنری در کشورهای آلمان، سوئیس و دانمارک شرکت نموده است.

افغانستان بیش‌تر به‌خاطر جنگ‌ها و بمب‌گذاری‌هایش در جهان شناخته شده است؛ هنر، در معرفی افغانستان، نقش کمتری را بازی کرده است. اکنون، شمسیه می‌کوشد که با آفرینش‌های هنری خویش، دیدگاه‌های مردم دنیا را در مورد افغانستان، تغییر دهد. او در مجله‌ی هنری آرت رادار «Art Radar» در مورد کارهای هنری‌اش می‌گوید که وی آثار هنری خویش را برای آوردن یک تغییر مثبت طراحی می‌کند و خاطرات بد جنگ را به تصویر می‌کشد.

برقع در آثار هنری شمسیه، بیش‌تر زنان برقع‌پوش بازتاب یافته‌اند. برقع، یک پوشش سنتی و یکی از ویژگی‌های زنان افغانستان است که اکثراً در رسانه‌های غربی به عنوان یک ظلم و

منبع: نیویارک تایمز نویسنده: راد نورنالد برگردان: حمید مهدوی

شورشیان طالب روز جمعه نیروهای حکومتی را در چندین جبهه تحت فشار قرار دادند و حداقل هشت سرباز افغان را در سه رویداد جداگانه کشتند. این حملات، تداوم حملات شدید ناگهانی‌ای اند که تقریباً هر روزه اتفاق می‌افتند. جنگ فصلی سنت افغانستان، جایی که بیش‌ترین جنگ‌ها معمولاً در اواخر ماه نوامبر خاتمه یافته است، در سال جاری به درازا کشیده است و هنوز به‌شدت بالا ادامه دارد.

حملات روز جمعه صرف یک روز پس از سه حمله‌ی جدی در گوشه‌های کشور، از جمله دو حمله در کابل، واقع شدند. بسیاری از نیروهای امریکایی و ناتو عملیات‌های جنگی‌شان را متوقف ساخته‌اند و طالبان رجزخوانی کرده‌اند که پایان عملیات جنگی نیروهای امریکایی و ناتو به آن‌ها توانایی روز افزون حمله بر نیروهای حکومت افغانستان را داده است. پشتیبانی هوایی و ماموریت‌های تخلیه‌ی پزشکی که توسط ائتلاف در رهبری امریکا از طرف نیروهای افغانستان اجرا می‌شدند، نیز در ماه‌های اخیر تا حد زیادی کاهش یافته است.

رئیس جمهور اواما استفاده از پشتیبانی هوایی و دیگر فعالیت‌های پشتیبانی جنگی برای کمک به افغان‌ها در سال ۲۰۱۵ را اجازه داده است، چیزی که پلان قبلی مبنی بر پایان دادن به تمام فعالیت‌های جنگی نیروهای امریکایی در اواخر سال ۲۰۱۴ را نقض کرد. رهبران ارتش افغانستان از این اقدام استقبال کرده‌اند و شکایت کرده‌اند که حتا در

برای افغان‌ها، جنگ دیگر فصل نمی‌شناسد

سال جاری آن‌ها شاهد کاهش شدید پشتیبانی هوایی از نیروهای‌شان بوده‌اند. حملات روز پنج‌شنبه و جمعه‌ی طالبان بر کمپ باسشن، در ولایت جنوبی هلمند، سمبولیک و هم چنین مرگبار بودند. باسشن، پایگاه و فرودگاه پیشین انگلیسی‌ها، در سال جاری با خروج نیروهای انگلیسی و امریکایی به قول اردوی ۲۱۵ اردوی ملی افغانستان واگذار شده بود. نظر به گفته‌ی عمر زواک، سخنگوی والی هلمند، حمله‌ی طالبان بر کمپ باسشن شب پنج‌شنبه آغاز شده و تا بامداد روز جمعه ادامه یافت. محمد رسول زازی، سخنگوی قول اردوی ۲۱۵ اردوی ملی افغانستان که اکنون در کمپ باسشن مستقر است، گفت که این یک حمله پیچیده بود و ۱۶ شورشی در این جنگ حضور داشتند و برخی از آن‌ها یونیفورم‌های نظامیان خارجی را برتن کرده بودند. زازی گفت که زمانی که ارتش افغانستان با کشتن پنج شورشی حمله را دفع کردند، چهار سرباز حکومتی کشته شده و هفت تن دیگر زخم برداشته بودند. به علاوه، آقای زواک ناوقت بعد از ظهر روز جمعه گفت که «عملیات تصفیه سازی هنوز ادامه دارد تا منطقه را پاک‌سازی کند». اظهار نظرهای آقای زواک و آقای زازی با اظهارات مطمئین جنرال حاجی محمود، معاون فرمانده قول اردوی ۲۱۵، که در شب پنج‌شنبه ابراز کرد مغایرت داشتند. وی گفت شورشیان به سرعت از پا درآورده شدند. وی در یک مصاحبه‌ی تلفونی گفت: «گروهی از تروریستان تلاش کردند در کمپ داخل شوند». «ما تا کنون چهار تن آنان را کشته ایم و دیگران‌شان عقب نشینی کرده‌اند. جسد‌های آن‌ها پیش من افتاده‌اند. ما تلفات، مرگ یا زخمی نداریم».

چهارک

یادداشت‌های سخیداد هاتف

رییس جمهور کجاست؟

هفته‌ی گذشته چاک هیگل، وزیر دفاع امریکا برکنار شد. البته ظاهر قضیه این طور نموده شد که خود او می‌خواست به دوره‌ی خدمتش در آن وزارت پایان بدهد و به همین خاطر یک ماه پیش استعفا داد. خود را به رییس جمهور او باما تسلیم کرده بود. اما به‌زودی روشن شد که او وادار به استعفا شده، در حالی که می‌خواست هم‌چنان وزیر دفاع بماند. علت برکنار شدن او هیچ خطای خاصی نبود. او را به‌خاطر فساد اخلاقی، رشوه‌ستانی، دروغ‌گویی یا خیانت برکنار نکردند. گفته شد که به نظر او باما و مقامات دیگر در دولت امریکا، چاک هیگل برای مقابله با چالش‌های تازه‌ای که در این یک سال اخیر سر برآورده‌اند، از خود توانایی و ظرفیت لازم را نشان نداده است. یک مورد از این ناتوانی‌ها در مقابله با خطر «داعش» در عراق و سوریه برجسته شد. وزارت دفاع امریکا، تحت رهبری چاک هیگل، هرگز نتوانست بیان روشنی بدهد از این‌که داعش چگونه خطری است، چرا مقابله با آن برای امریکا مهم است و سیاست روشن امریکا در برابر این گروه چیست. به بیانی دیگر، اگر بنا بود که کاخ سفید به کمک نگرش روشن وزارت دفاع تصمیم بگیرد که چگونه با داعش یا چالش‌های دیگر مقابله کند، چنین نگرش روشنی هرگز از وزارت دفاع چاک هیگل بیرون نیامد. این یعنی ناتوانی در انجام وظیفه.

حالا از امریکا به افغانستان بیاییم. ما رییس جمهوری داریم که وقتی در مورد توسعه‌ی اقتصادی کشور و بازسازی سیستم آموزش و اصلاحات اداری حرف می‌زند، آدم خوش‌حال می‌شود. به این معنا که آدم احساس می‌کند، رییس جمهور کشورش می‌داند چه کار کند تا مملکت یک قدم پیش‌تر برود. اما همین رییس جمهور تکنوکرات در حوزه‌ی امنیت و مقابله با گروه‌های خطرناک طالبان و هم‌راهان افراطی‌شان کاملاً بی‌دست و پا و حیران و درمانده به نظر می‌آید. مدتی پیش رییس جمهور به پاکستان رفت و آن‌جا در میان تاجران پاکستان سخنرانی خوبی کرد. مخصوصاً آن‌جا که از سرمایه‌گذاری اقتصادی پاکستانی‌ها در افغانستان سخن گفت، استدلال کرد که این کار برای هر دو کشور خوب است. اما واقعیت آن است که فعلاً حرف بر سر ماندن و نماندن این دولت است و نه بر سر برنامه‌های توسعه. وقتی که کابل، پایتخت کشور، هر روز با حمله‌های انتحاری و غیرانتحاری «مخالفان سیاسی» روبه‌رو است و به نظر می‌رسد که هیچ‌کس قادر به جلوگیری از کشتار مردم نیست، دیگر چه جای سخن گفتن از برنامه‌های قشنگ توسعه است؟ در هنگامی که آدم نمی‌داند شب سالم به خانه‌ی خود برخواهد گشت یا طعمه‌ی گلوله‌های مخالفان سیاسی رییس جمهور خواهد شد، چه جای حرف زدن از اصلاحات اداری است؟

رییس جمهور ما شاید متفکر اول، دوم، سوم، چهارم، پنجم و... جهان باشد؛ او شاید در دانشگاه جان هاپکینز استاد ارجمندی بوده باشد؛ ممکن است همکاری‌اش در بانک جهانی از او خاطرات خوشی داشته باشند؛ ممکن است فضایل شخصی بسیاری داشته باشد. اما او فعلاً در کشوری رییس جمهور شده که نیاز اولیه‌اش تأمین امنیت شهروندان است و مقابله با سرطان طالبان. آن‌چه اکنون مردم افغانستان از او می‌طلبند، ظرفیت و توانایی و برنامه‌ای قابل اجرا برای آوردن امنیت و سرکوب کردن طالبان است و نه لیستی از کمالات آکادمیک او.

رییس جمهور محمد اشرف غنی اگر برای برآوردن نخستین نیاز عاجل شهروندان مملکت خود، یعنی امنیت، آمادگی ندارد، آیا آماده هست که از پست ریاست جمهوری کناره‌گیری کند؟

زنان در افغانستان با آزار نهادینه‌شده مواجه‌اند

نویسنده: علی محمد لطیفی
منبع: لس آنجلس تایمز
برگردان: قدرت‌الله رجوی

آزار جنسی می‌شاید، اغلب جمله‌ی ساده‌ای را برای شرم‌ساری و دورکردن شخص آزاردهنده بیان می‌کنند: «مگر تو از خودت خواهر و مادر نداری؟» آشفتگی معصومه از رانندگان تکسی که حتا قبل از سوارشدن به موتر با سخنانی هم‌چون «هرجا بخواهی بروی، تو را می‌رسانم» سر صحبت را به طرز ناشایستی باز می‌کنند، در آخر منجر به این شد که او برای خود یک موتر شخصی خریداری کند. اما او به‌زودی متوجه شد، زنی که خودش موتر می‌راند - که یک امر متداول در دوران پیش از جنگ در کابل به حساب می‌آمده - به اشکال جدیدی از آزار روبه‌رو می‌شود. او گفت که برخی اوقات پسران جوان موترشان را سنگ‌باران می‌کردند و در این رابطه اظهار داشت: «در بهار و تابستان هوا بسیار گرم بود؛ اما به‌خاطر توهین و طعنه‌هایی که می‌شنیدم، نمی‌توانستم شیشه‌ی موتر خود را پایین بیاورم.»

با رسیدن اشرف غنی به ریاست جمهوری، با توجه به پیشینه‌ی وی که اکثر جوانی‌اش را در امریکا سپری کرده و نیز پیشینه‌ی همسرش رولا غنی، یک مسیحی مارونی متولد شده در لبنان، موجب شد تا امیدها در زمینه‌ی پیشرفت حقوق زنان قوت بگیرند. در حال حاضر رولا غنی نسبت به زینت کزلی حضور عمومی بیش‌تری دارد. زینت کزلی، همسر حامد کزلی، رییس جمهور پیشین است که طی سیزده سال حکومت حامد کزلی، به‌ندرت در انظار عمومی دیده شده بود.

اما برخی از این هراس دارند که اتحاد سیاسی‌ای که طی مبارزات تنگاتنگ بین اشرف غنی و عبدالله عبدالله، رقیب انتخاباتی‌اش - که اکنون به عنوان رییس اجرایی دولت وحدت ملی ایفای وظیفه می‌کند - شکل گرفت، می‌تواند در زمینه‌ی پیشرفت حقوق زنان مانع ایجاد کند. هر دو اتحادی را با گروه‌های اسلام‌گرای افراطی شکل دادند که مخالف آزادی‌های بیشتر زنان اند.

هیتر بار می‌گوید، حکومت اشرف غنی باید با آغاز خدمات ملکی، پالیسی‌ای را وضع کند که هر نوع آزار را به‌ویژه در محل کار، ممنوع سازد. وی در ادامه می‌افزاید: «هر مؤسسه‌ی دولتی باید در زمینه‌ی آزار جنسی پالیسی داشته باشد، از جمله سازوکاری که به وسیله‌ی آن افرادی که هدف آزار [جنسی] قرار گرفته‌اند، بتوانند شکایت کنند، شکایت‌شان را به مرحله‌ی تحقیق برسانند و از طریق این پالیسی، در صورت اقتضا، افراد اخراج شوند و از استخدام‌های آینده منع شوند.»

دیگر افراد هم‌چون خانم حلیمی اشاره می‌کنند که زنان افغان زمانی بدون دخالت دولت، از حقوق اولیه بهره‌مند بودند. برای مثال، در پل خمی، مرکز ولایت بغلان، زنان ده‌ها سال پیش بدون ترس از خشونت که امروزه وجود دارد، وظیفه و تحصیل خود را ادامه می‌دادند. خانم حلیمی هم‌چنین در ادامه اظهار داشت: «اما در سال ۲۰۱۴، دایماً گزارش‌های مرگ و تجاوز را می‌شنویم.»

معصومه، ۲۹ ساله، اخیراً در حال قدم‌زنی در یکی از جاده‌های کابل بود که پسر بچه‌های تقریباً پنج ساله تلاش کرد او را لمس کند. معصومه خودش را حرکت داد تا از برخوردش با پسر جلوگیری کند؛ اما کاری که پسر بچه بعد از آن انجام داد، مطلبی را در ذهن معصومه خطور داد که وی شروع کرد به بیان آشکار احساسات خود پیرامون رفتاری که با زنان و دختران افغان در کابل می‌شود.

معصومه کارمند یک شرکت رسانه‌ای است و از ترس مزاحمت‌های بیش‌تر، خواست که بیش از این خود را معرفی نکند. او در رابطه با این رویداد می‌گوید: «وقتی از نزد پسر بچه گذشتم، او خندید و از این قضیه خوشحال بود که توانسته بود روزم را خراب کند و مرا آزار دهد.» در کابل، شهری با بیش از ۶ میلیون نفوس، زنان و دختران افغان از آزار جنسی در زندگی روزمره‌ی‌شان، از جاده‌ها گرفته تا محل کار و تحصیل، شکایت دارند؛ اشرف غنی، رییس جمهور جدید کشور در ماه اکتوبر به این مسئله اشاره کرد و گفت که زنان افغان در معرض رقم «تکان‌دهنده»‌ای از آزار جنسی قرار دارند و به وزارت معارف دستور داد تا هرگونه رویدادی را در مکاتب کشور گزارش کند.

معصومه در ادامه گفت: «مهم نیست که چه کاری انجام می‌دهید. آن‌ها می‌ایستند و گپ خود را می‌زنند؛ کجا می‌روی؟ از کجا استی؟ ازدواج کرده‌ای؟ شوهرت کجاست؟ کجا کار می‌کنی؟ شماره‌ی تلفنوم را بگیر، وعده است که آزارت نمی‌دهم.»

افغانستان قانونی ندارد که آزار جنسی را صراحتاً منع کرده باشد. در هفته‌های آغازین دوره‌ی ریاست جمهوری اشرف غنی، وی از سوی گروه‌های حقوق بشری و حامیان حقوق زن با درخواست‌هایی مبنی بر تصویب چنین قانونی مواجه بوده است؛ اما برخی‌ها می‌گویند، در یک جامعه‌ی سنتی که در تکاپوی تلاش جهت بیرون‌رفت از ده‌ها سال جنگ داخلی، حکمرانی طالبان و مداخله‌ی نظامی به رهبری امریکا بوده است، تغییر رفتارهای اجتماعی به چیزی فراتر از یک قانون نیاز خواهد داشت. ثریا گوهرشاد حلیمی، استاد دانشگاه در ولایت بغلان در این رابطه گفت: «جنگ اذهان مردم را آلوده ساخته است. این امری نیست که یک شخص یا دولت بتواند یک‌شبه آن را تغییر دهد. هر کس خود باید شخصاً این کار را انجام دهد.»

از زمان مداخله‌ی نظامی که منجر به سقوط طالبان شد، وضعیت برای زنان بسیار بهبود یافته است. ۲۸ درصد قانون‌گذاران را زنان تشکیل می‌دهند که نسبت به امریکا و فرانسه رقم بالاتری است. میزان حضور زنان در مکاتب افزایش چشم‌گیری داشته است، اگرچه شمار دخترانی که بالاتر از صنف دهم درس می‌خوانند، اندک است. با این حال، خانم حلیمی گفت، زنان افغان تا کسب احساس امنیت در تعاملات روزانه‌ی خود، هنوز راه درازی در پیش دارند. حلیمی در ادامه افزود، مجازات اعدام که اخیراً برای پنج فرد به دلیل ارتکاب تجاوز گروهی بر زنان در منطقه‌ی پیمان کابل صادر شد، نشان‌دهنده‌ی اقدام قاطعانه‌ای است که جهت پایان بخشیدن به آزار جنسی، مورد ضرورت است. حلیمی گفت: «اگر در گذشته چنین اقدام فوری‌ای صورت می‌گرفت، دیگر با این وضعیت که کودکان مورد سوء استفاده قرار می‌گیرند و اجباراً ازدواج می‌کنند، مواجه نمی‌بودیم.»

هیتر بار، محقق ارشد دیده‌بان حقوق بشر مقیم کابل در رابطه با حقوق زنان می‌گوید، راه‌حل برای اینکه زنان در افغانستان احساس امنیت بیش‌تری کنند، اعدام نیست، بلکه ایجاد تغییر در نگرش‌هاست. وی در این رابطه گفت: «این مسئله می‌تواند به گونه‌ای پیکربندی شود که مشخص شود مسئله‌ی مذکور تا چه اندازه با ارزش‌های فرهنگی موجود در رابطه با حفاظت زنان سازگاری دارد. هرچه باشد، برای هیچ مرد افغان قابل پذیرش نیست که مرد دیگری بخواهد مادر، خانم، خواهر یا دختر او را مورد آزار جنسی قرار دهد.»

معصومه با این گفته موافق است و می‌گوید، مردانی که به کمک زن قربانی شده‌ی

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz		برای ادارات دولتی و شرکتها		برای متعلمین و محصلین	
6 Months	100\$ USD	۲۵۰۰ افغانی	شش ماهه	۷۵۰ افغانی	سه ماهه
Annual	180\$ USD	۴۰۰۰ افغانی	یک ساله	۱۳۰۰ افغانی	شش ماهه
				۲۵۰۰ افغانی	یک ساله

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسؤلیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.

دی‌ان‌ای می‌تواند در فضا «سالم» بماند

دنا کوزه‌گر، روزنامه‌نگار

دانشمندان فکر می‌کنند که مواد ژنتیکی زمینی (باکتری‌ها یا حتا سلول‌های بدن فضانوردان) ممکن است به فضا و اجرام آسمانی منتقل شوند، به عبارت دیگر، اجرام آسمانی را به مواد ژنتیکی زمینی «آلوده» کنند. کورا تیل می‌گوید، دی‌ان‌ای باقی‌مانده روی بدنه‌ی خارجی سفینه‌های فضایی قابلیت آلوده کردن اجرام آسمانی را دارند. اما از طرف دیگر، فرضیه‌هایی هم احتمال وجود دی‌ان‌ای فضایی را در زمین مطرح کرده‌اند، از آن‌جا که روزانه حدود صد تن خاک و سنگ‌های آسمانی از فضا به زمین می‌رسد. این آزمایش خودبخودی شاید بتواند بالاخره پاسخی برای معمای زندگی در فضا بیابد. پروفیسور الیویه اولریش، مدیر این تیم پژوهشی گفت: «این قدمی کوچک برای پرسشی بسیار بزرگ است». (بی‌بی‌سی)

غلیظ نمک یا محیط بسیار خشک در خلای فضا سالم بماند و حتا در بازگشت به محیط پرفشار زمین، قادر است اطلاعات ژنتیک را انتقال دهد. این آزمایش با موشک تکسوس ۴۹ انجام شد. موشک آغشته به اطلاعات ژنتیک (پلاسمید و ژن‌های مقاومت به آنتی‌بیوتیک) در مدت سیزده دقیقه تا ارتفاع ۲۶۸ کیلومتری زمین بالا رفت و در نیمی از این مسیر در حالت بی‌وزنی بود. پس از بازگشت به زمین، مواد ژنتیکی از روی بدنه‌ی موشک جمع‌آوری شد و دانشمندان متوجه شدند، نیمی از این مواد فعال هستند. کورا تیل معتقد است که این آزمایش به موضوع مهمی در ارتباط زمین با فضا و دیگر اجرام آسمانی اشاره می‌کند؛ آیا انتقال مواد ژنتیکی از زمین به اجرام آسمانی دیگر ممکن است یا نه.

محققان سوئسی دریافته‌اند که دی‌ان‌ای می‌تواند شرایط بسیار سخت فضا را تحمل کند. پژوهشگران انستیتوت آناتومی در زوریخ مقداری دی‌ان‌ای را در بدنه‌ی خارجی یک موشک قرار دادند و با شگفتی تمام متوجه شدند، مواد ژنتیکی پس از بازگشت موشک به زمین، سالم مانده‌اند. این دی‌ان‌ای پس از بازگشت به زمین هنوز قابلیت انتقال اطلاعات ژنتیکی به باکتری‌ها و بافت پیوندی را داشت. دکتر کورا تیل، از تیم پژوهشگران گفت: «این آزمایش هدف اصلی تحقیق ما نبود و ما به‌طور ناگهانی تصمیم گرفتیم که مقداری دی‌ان‌ای هم روی بدنه‌ی موشک قرار دهیم». نتایج این آزمایش مشخص می‌کند که دی‌ان‌ای در واقع یک مالیکول بسیار مقاوم است که می‌تواند پس از تحمل شرایط سخت؛ مانند محلول بسیار

ساخت داروی تازه‌ای برای مبارزه با سرطان مثانه

جیمز گالاگر، سردبیر افبار بهداشتی، بی‌بی‌سی نیوز

یک گروه کوچک‌تر از بیماران واکنشی استثنایی به این دارو نشان داده‌اند. تحقیقات دکتر پالز از سوی نظام بهداشتی بریتانیا تأمین مالی می‌شود و او از شرکت روش پولی دریافت نمی‌کند. این دارو در امریکا در دسته‌ی «پیشرفت مهم درمانی» جای گرفته و در صورتی که یک مطالعه‌ی بزرگ‌تر همین نتایج را تأیید کند، ممکن است تا پایان سال ۲۰۱۵ در دسترس قرار گیرد. لازم است آزمایش‌های بزرگ‌تر کلینکی در اروپا هم مورد تأیید قرار گیرند. دکتر روی هرپرست که این تحقیقات را در مرکز سرطان ییل هدایت کرده به بی‌بی‌سی گفت که اکنون «ایمنی‌درمانی» یک بخش کاملاً تازه را در کنار شیمی‌درمانی، رادیودرمانی و جراحی برای مبارزه با سرطان باز کرده است.

است. این دارو را شرکت روش ROCHE ساخته. همه‌ی بیماران تحت شیمی‌درمانی قرار گرفته بودند و تخمین زده می‌شد که شش تا هشت ماه از عمرشان باقی مانده باشد. در بیش از نیمی از بیماران که تومور آن‌ها با استفاده از پروتئین پی‌دی-۱ ال-۱ از سیستم ایمنی پنهان می‌شد، نشانه‌های بهبود ظاهر شد. در دو بیمار همه‌علاهی سرطان پس از معالجه از میان رفت. دکتر تام پالز، متخصص در مؤسسه‌ی سرطان بارتس در دانشگاه کویین مری لندن که بخشی از تیم مطالعه بود، گفت که این اولین داروی جدید برای سرطان مثانه در ۳۰ سال گذشته است. او گفت: «تومورها یک لایه‌ی استتاری از جنس پی‌دی-۱ ال-۱ برای خود می‌سازند و با برداشتن این استتار، تومور قابل شناسایی می‌شود.

پزشکان می‌گویند، داروی تازه‌ای که طیف وسیعی از سرطان‌ها را در برابر سیستم ایمنی بدن آسیب‌پذیر می‌کند، مهیج است و می‌تواند به معنای پیدایش جبهه‌ی تازه‌ای در مبارزه با سرطان باشد. این دارو پوششی که سلول سرطانی زیر آن «استتار می‌کند» تا از حمله‌ی سیستم ایمنی پرهیز کند را هدف می‌گیرد. در مطالعه‌ای که در نشریه‌ی علمی نیچر چاپ شده، بعضی بیماران مبتلا به سرطان مهلک مثانه به‌طور کامل معالجه شدند. مرکز تحقیقات سرطان بریتانیا گفت که تحقیقات در رشته‌ی ایمنی درمانی «به نتایج خیلی مهیج زیادی منجر شده است». سیستم ایمنی در توازن حساسی با بعضی مواد شیمیایی در بدن قرار دارد، که گاه باعث واکنش شدید می‌شود و گاه بعضی از این مواد باعث فرونشاندن این واکنش می‌شوند. تومورها می‌توانند از این توازن برای پنهان شدن از چشم سیستم ایمنی استفاده کنند. یکی از شیوه‌های تومورها برای این کار، پروتئینی به‌نام پی‌دی-۱ ال-۱ است که معمولاً برای جلوگیری از «بیماری‌های خودایمنی» به‌کار می‌رود. در بیماری‌های موسوم به «خودایمنی» مثل سرطان سیستم ایمنی به اشتباه به خود بدن حمله می‌کند. مثانه یک تیم بین‌المللی از دانشمندان در حال امتحان کردن دارویی برای مسدود کردن این پروتئین در ۶۸ بیمار مبتلا به سرطان پیشرفته‌ی مثانه بوده

facebook

بگو مگو از

Khalid Khosraw

امان‌الله خان:

«من یک آدم خیال‌باف به‌دور از دقت نیستم. من می‌خواستم با آنان (ملایان) از در تسامح برخورد کنم؛ اما آنان نمی‌خواستند از هیچ نوع نوآوری بشنوند. حتا بهبودی در ساده‌ترین وسایل تکنیکی را نیز نمی‌خواستند. مثلاً تلیفون را به مثابه کشف شیطان رد می‌کردند. دلایل من مبنی بر این که در مکه و مدینه نیز خط‌های تلیفون وجود دارند، با این دلیل رد می‌شد که در آن جاها اسلام تحریف شده است. من نمی‌توانستم به اعمار شفاخانه بپردازم؛ چرا که ملایان بر این باور بودند که امراض را تنها می‌توان با تعویذ و آب‌کشیدنی (آب‌کشیدنی نوعی از تعویذ است که ملایان آیاتی از قرآن شریف را بر روی کاغذ می‌نویسند و از بیمار می‌خواهند تا آن را در آب فروبرد و از آن آب برای معالجه بنوشد) مداوا کرد، یا این که تعویذ را به منظور شفاپایی در زیر بالشش بگذارد. از پرداخت مالیات منظم ابا می‌ورزیدند؛ چرا که پرداخت مالیه را ضد اوامر الهی تلقی می‌کردند و می‌گفتند که خداوند چنین امری را نفرموده است. بر ضد مقررات برای توزیع تذکره‌ی نفوس به‌شدت مبارزه می‌شد؛ چرا که این امر ایجاب می‌کرد تا مردان عکس بگیرند، همان‌گونه که در تمام جهان معمول است. ملایان می‌گفتند، اگر کسی اجازه دهد، عکسش گرفته شود، در یک سال، در یک ماه یا در یک روز خواهد مرد. اکثر مردم به مأموریت‌های پولیس می‌آمدند و می‌گفتند، ترجیح می‌دهند پنجاه شلاق بخورند؛ اما عکس‌شان گرفته نشود. تحت چنین شرایطی باید مبارزه صورت می‌گرفت. من پیش از همه چیز باید صاحب یک اردوی نیرومند و قابل اعتماد می‌بودم. این امر ایجاب هزینه‌ی مورد نیاز را می‌نمود، در کشور فقیری مانند افغانستان، این هزینه را از کجا می‌آوردم؟...»

آصف مهاجر

اگر احساس تعلیق دولت‌مداران نسبت به خاک و سرزمین باشد، بدون شک برای مردم و جامعه خدمت می‌کنند. خدمت به مردم و جامعه یک امر ذهنی نیست، بلکه کار عملی است. مثلاً اگر متوجه شدید که مسئولان امور برای تأمین امنیت شهروندان طرح و برنامه دارند و با تمام نیرو برای تحقق این خواسته کار می‌کنند، اگر دیدید که دولت برای تأمین رفاه و آسایش مردم فعالیت می‌کند و برنامه دارد، طوری که شهروندان اسیر بلا‌ی گرسنگی و فقر و بیکاری نباشند، آن وقت به‌خوبی درک می‌شود که مسئولان امور و زمامداران به معنای واقعی برای مردم خدمت می‌کنند و میان شعار و عمل‌شان پرده‌ی دروغ واقع نشده است. و اما اگر احساس تعلیق زمامداران و حاکمان به منافع خود و اطرافیان‌شان باشد، این امر نه مسئولیت‌پنداشته می‌شود و نه تعهد در برابر مردم. در چنین وضعیت، زمامداری و حکومت‌داری یک رویداد زودگذر و عوام‌فریبانه‌ی بیش نخواهد بود.

سعادت غزنوی

سلام

نامزدوزیران - علاوه بر تخصص و تعهد - باید مدیر باشند. اگر این ویژگی را نداشته باشند، تخصص و تعهدشان منتج به ناکارآمدی و هرج‌ومرج اداری خواهد شد. جناب کرزی سیاست‌مدار تیزبینی بود، ولی مدیریت پاسخ‌گو نداشت. یک دیوان فریه و پرمصرف را به ارث گذاشته که توان حملش مشکل شده است. بناء، وزیر مدیر لازم است تا از تمام کارمندان به‌طور شایسته استحصال وظیفه نماید. اگر وزیر ضعیف و غیرمدیر با عنوان‌های کذایی چون داکتر، ماستر و... باشد، بودجه‌ی عادی و انکشافی‌اش را به مصرف رسانده نمی‌تواند. شنیده می‌شود یک تعداد آدم‌ها نامزدوزیر اند؛ خودشان هم می‌دانند که توانایی مدیریت ندارند؛ اما باز اصرار دارند که باید شوم. امیدوارم پارلمان در تأیید و رای اعتماد نامزدوزیران، از حضور چنین افراد در کابینه جلوگیری کنند. ملت افغانستان عاشق عنوان‌های دبل نمی‌باشند، می‌خواهند شخصیت کارآمد و مصمم بر مقدرات یک وزارتخانه مقرر شود تا از فساد و... نجات پیدا کنند.

Dawran Ali Hakimi

بعضی از وزیران به حدی گندکاری و چنل کاری کرده‌اند که وزیران جدید در یک سال قادر به پاک‌کاری آن نخواهند بود. تا زمانی که که افراد لایق و شایسته که خانه، زندگی و فرزندان‌شان در همین خاک نباشند، هرکس دیگری با هر سطح تحصیلی و از هر کشور پیشرفته‌ی دنیا که بیاید، در این وطن مسئولیت خود را به شکل مطلوب آن انجام نخواهد داد. چون آن‌ها سرنوشت و زندگی خود را صد فیصد متعلق به این خاک نمی‌دانند. آن‌ها هر نوع فساد را که انجام بدهند، به‌راحتی می‌توانند فرار کنند و در جای اصلی خود با خیال راحت زندگی کنند.

Didar Mashriqi

بسیاری‌ها با هر حمله‌ی انتحاری بسیار هم که عاطفی برخورد می‌کنند، می‌گویند، خوب شد که افراد بی‌گناه کشته نشوند. خوب است که افغان‌ها کشته نشده‌اند. در چنین وضعیت، حیران می‌مانی که چه بگویی. مگر نیروهای امنیتی کشور، پولیس، اردو و امنیت این‌ها همه افراد گناه‌کار می‌باشند که باید کشته شوند؟ مگر خارجی‌ها انسان نیستند؟ مگر خودت باور نداری که کشتن یک شخص در قرآن برابر با کشتن کل انسان‌ها است؟ مگر نمی‌دانی که خداوند از انسان حرف زده است. به‌خوبی می‌توانی کنه‌ی ذهنش را بخوانی و می‌فهمی که افکارش همانند افکار طالب است. چه خوب است اگر اراده‌ی مبارزه‌ی جدی موجود باشد و در هر دو جهت باید مبارزه صورت گیرد.

کریس رونالدو، بهترین پاسور فصل ریال مادرید

رونالدو نه تنها بهترین گولزن که بهترین پاسور فصل ریال مادرید تا بدینجا نیز بوده است. با دو پاس گولی که رونالدو مقابل مالاگا به بنزما و گرت بیل داد، تعداد پاس گول‌های او در این فصل به عدد ۹ رسید. کریستیانو تا بدینجا با زدن ۲۶ گول در ۲۰ بازی، بهترین گولزن ریال در تمام رقابت‌های این فصل بوده و حالا عنوان بهترین پاسور کله‌کشانی‌ها نیز به وی تعلق گرفته است. بدون شک گول‌ها و پاس گول‌های کریس نقشی بسیاری کلیدی در رکورد ۱۶ پیروزی متوالی ریال ایفا کرده است. دیگر نکته قابل ذکر، هماهنگی بالای رونالدو

و بنزما با یکدیگر است. این دو بازیکن سال ۲۰۰۹ به ریال پیوستند و تاکنون ۴۶ گول به کمک یکدیگر به ثمر رسانده اند. بنزما ۲۶ پاس گول به رونالدو داده و در مقابل، رونالدو نیز ۱۷ بار به بنزما کمک کرده تا برای ریال گول بزند. پاس گول دو شب پیش رونالدو به بنزما، کمک کرد تا این مهاجم فرانسوی هشتادمین گول خود در لالیگا را به ثمر برساند. رونالدو ۱۳ بار در لالیگا به بنزما پاس گول داده؛ در حالی که دی ماریا و اوزیل که هیچکدام دیگر در ریال حضور ندارند، هر کدام ۱۰ بار در گولزنی کریس مشارکت داشته‌اند.

سه تیم انگلیسی در اندیشه‌ی جذب کریس بنزما

دیروز دیلی اکسپرس ادعا کرد که منچستریونایتد، آرسنال و لیورپول در کنار پاریس سنت جرمن حاضرند برای جذب این مهاجم ارزشمند فرانسوی ۵۰ میلیون یورو بپردازند. بنزما دو شب پیش، گول هشتم خود در لالیگا را به ثمر رساند. او از سال ۲۰۰۹ در ریال مادرید حضور دارد و به تازگی قرار دادش را با ریال تمدید کرده است.

کریس بنزما در هفته‌های اخیر به‌صورت متوالی برای ریال گول می‌زند و بار دیگر اعتماد هواداران ریال به خود را جلب کرده است. روند گولزنی‌های متوالی بنزما برای ریال سبب شده تا او بار دیگر به مهره‌ی دوست‌داشتنی هواداران ریال بدل شود. مسئله‌ای که البته سه باشگاه انگلیسی را به وسوسه انداخته تا برای خرید او با ریال مادرید وارد مذاکره شوند.

زوبی زارتا:

فرمالن ارزش‌هایش را ثابت خواهد کرد

را گفتم، منظورم این نبود که فردایش بازی خواهد کرد. ولی وقتی کاملا بیهود پیدا کند، سریعاً عملکرد خوبی خواهد داشت زیرا او بازیکنی است که در لیگ قهرمانان، جام جهانی و ... بازی کرده است. روند بازیابی او به خوبی پیش رفت. او ۱۵ روز عالی در تمرینات سپری کرد و دوباره با یک مشکل جدید روبرو شد. بنابراین، در پایان تصمیم گرفتیم که بهترین راه برای او، جراحی است. پزشک‌ها گفتند که چهار ماه دیگر آماده خواهد بود. مصدومیت هم بخشی از فوتبال است.»

آندونی زوبی زارتا، مدیر ورزشی بارسلونا عنوان کرد که توماس فرمالن، خرید جدید این تیم که به دلیل مصدومیت، هنوز نتوانسته برای این تیم به میدان برود و احتمالاً تا ۶ ماه دیگر هم نمی‌تواند ارزش‌هایش را ثابت خواهد کرد. مدافع بلژیکی در تابستان به بارسلونا پیوست؛ ولی با مصدومیت در این تیم حاضر شد و هنوز هم مشکل او کاملاً رفع نشده است. با این حال، زوبی زارتا هم‌چنان به او و آینده‌اش در بارسلونا خوشبین است. او گفت: «او بازیکنی است که سریعاً به روند خوش بازخواهد گشت. وقتی اولین بار این

سوارز: توپ‌هایم وارد دروازه نمی‌شوند!

لویس سوارز، مهاجم بارسلونا عنوان کرد که از عدم گولزنی در لالیگا، ناامید شده و انگار توپ نمی‌خواهد وارد دروازه شود. مهاجم اروگوئه‌ای که فصل گذشته کفش طلا را به‌دست آورد، در حالی که روز سه‌شنبه در لیگ قهرمانان برای بارسا گولزنی کرد، هنوز در ۵ بازی در لالیگا موفق به گولزنی نشده است. او در جمع خبرنگاران گفت: «شرایط عجیبی است. توپ نمی‌خواهد وارد دروازه شود؛ ولی من همیشه تلاشم را خواهم کرد. دروازه‌بان ضربه‌ی اول را گرفت ولی ضربه‌ی دوم بسیار مرا عصبانی کرد؛ زیرا کاملاً مشخص بود که افساید نیست. یک

ونگر: قصد جدایی از آرسنال را ندارم

آرسن ونگر، سرمربی آرسنال عنوان کرد که با وجود انتقادات هواداران، قصد جدایی از این تیم را ندارد. پس از پیروزی آرسنال مقابل وست برومویچ با گول دنی ولبک، بنرهایی در ورزشگاه وجود داشت که خواهان جدایی ونگر از آرسنال بود. روی یکی از بنرها نوشته شده بود: «ممنون بابت خاطرات، ولی وقت خداحافظی فرارسیده» و روی دیگری نوشته شده بود: «دیگر کافی است، ونگر باید برود». با این حال، سرمربی فرانسوی عنوان کرد که قصد جدایی از آرسنال را ندارد.

او گفت: «من می‌توانم کارم را انجام دهم. کاملاً به باشگاه تعلق و تعهد کامل دارم. دوست دارم هفت روز هفته با من زندگی کنید و کارهایی که برای تیم انجام می‌دهم را تماشا کنید تا تعلق خاطر کامل من به تیم و باشگاه را درک کنید. آیا از انتقادات ناراحت می‌شوم؟ راستش را بخواهید، نه. من از سال ۱۹۸۳ مربی گری را شروع کرده‌ام. اگر بار فنی ندارم، پس حتماً یک نابغه هستم.»

ونگر ادامه داد: «متأسفانه مصدومیت‌های زیادی مثل ویلشر داریم ولی فکر می‌کنم که تیم روحیه‌ی خوبی دارد.»

بوفون: تورینو عالی کار کرد

جیانلوپیی بوفون، کاپیتان یوونتوس پس از پیروزی تیمش در دقیقه ۹۳ مقابل تورینو، به تمجید از حریف پرداخت. یک‌شنبه شب در حالی که بازی تا دقیقه‌ی ۹۳ با نتیجه ۰-۰ پیگیری می‌شد، پیرلو موفق شد با یک شوت دقیق، تیمش را در ثانیه‌های پایانی پیروز از میدان خارج کند. این در حالی بود که تورینو در مجموع عملکرد بهتری نسبت به یووه داشت و موقعیت‌های زیادی روی دروازه بوفون ایجاد کرد.

کاپیتان یووه در جمع خبرنگاران گفت: «تورینو خیلی خوب کار کرد و به نظرم نتورا عملکرد خیلی خوبی داشته که تیمی با این روحیه و وقاری که پس از بازی با وجود شکست نشان داد، احترام زیادی قابل هستم. برای هم تیمی‌هایم خیلی خوشحالم، برای هواداران مان و هم‌چنین از جدول. خوشحالم که یک نفر از ۲۶ نفر تیم هستم.»

پیرلو: گولزنی

در لحظات پایانی فوق‌العاده بود

آندره آ پیرلو، هافبک یوونتوس پس از گولزنی در ثانیه‌های پایانی پیروزی ۲-۱ تیمش مقابل تورینو، عنوان کرد که احساس فوق‌العاده‌ای از گولزنی‌اش دارد. در حالی که بازی تا دقیقه‌ی ۹۳ با تساوی ۱-۱ پیش می‌رفت، در لحظات پایانی پیرلو با یک شوت دقیق موفق شد گول پیروزی بخش تیمش را به ثمر برساند تا یوونتوس به روند پیروزی‌های خانگی خود ادامه دهد. ستاره‌ی ایتالیایی در جمع خبرنگاران گفت: «من حرکت تیمی را دنبال کردم. ویدال خیلی خوب من را دید و من هم منتظر بودم که توپ را به دست آورم. بردن دربی در ثانیه‌های آخر کار سختی است مخصوصاً وقتی ۱۰ نفره هستید. من خیلی خوشحال شدم و این را به هواداران تقدیم می‌کنم. ما ثبات را به نتایج تیم برگردانیم.»

کلوپ: قصد استعفا ندارم

علی‌رغم سقوط بروسیا دورتموند به قعر جدول، یورگن کلوپ تصمیم ندارد از مربیگری این تیم کناره‌گیری کند. دیشب زردهای وست فالن در ادامه روند ناکامی‌های خود با حساب ۲ بر ۰ مغلوب آینتراخت فرانکفورت شدند و هواداران شان بالاخره صدای شان درآمد و آن‌ها را هو کردند.

بعد از این دیدار کلوپ به «اسکای میکروفون» گفت: «می‌دانم که خبرنگاران این افکار را در سر می‌پروراندند. اما من تمایلی به کناره‌گیری ندارم. من نسبت به تیم احساس مسئولیت می‌کنم. اگر با عوض شدن مربی مشکلات دورتموند حل می‌شود، کافی است به من تلفن کنند تا فوراً زحمت را کم کنم. ولی فعلاً کسی نیامده بگوید یکی را پیدا کرده‌ایم که از تو بهتر کار میکند. من راه را بند نیاورده‌ام اما تا زمانی هم که راه حلی وجود نداشته باشد، نمی‌توانم بروم؛ مسئولیت دارم.» وی در مورد اعتراض سکوها افزود: «معلوم بود که این اتفاق می‌افتد. باید قبول کنیم که آن‌ها از این وضعیت ناراحتند. ما به قدر کافی موقعیت گولزنی داشتیم اما استفاده نکردیم. می‌شد حس کرد که قوای بازیکنانمان چقدر زود تحلیل می‌رود. این چالشی است که با آن روبرو هستیم و باید راه حلی براش بیابیم.»

پیگرینی: عجله‌ای برای تمدید با لمپارد نداریم

میلنر اعتماد دارم زیرا می‌توانند تفاوت‌ها را رقم بزنند. او نمی‌تواند ۹۰ دقیقه بازی کند ولی می‌داند که چه کاری انجام می‌دهد و معمولاً تاثیرگذار ظاهر می‌شود. باید تا دسامبر صبر کنیم و در مورد قرارداد او تصمیم بگیریم. فرانک تنها بازیکن درجه یک ما نیست ولی بسیار حرفه‌ای است. او از حضور در اینجا خیلی خوشحال است و می‌داند که چگونه بازی کند. به او ۲۵-۳۰ دقیقه فرصت دادیم و تأثیر به‌سزایی در تیم داشت.»

مانویل پیگرینی، سرمربی منچسترسیتی عنوان کرد که عجله‌ای برای تمدید قرارداد لمپارد با تیمش ندارد. ستاره‌ی سابق چلسی دیروز موفق شد گول دوم تیمش را با یک شوت دیدنی به ثمر برساند. لمپارد به صورت قرضی از نیویورک سیتی به منچسترسیتی پیوسته ولی کادر فنی خواهان دائمی کردن قرارداد او هستند.

پیگرینی در جمع خبرنگاران گفت: «فرانک بازیکن مهمی برای ماست. او ۲۵ دقیقه پایانی را به میدان رفت و گول زد. به او و

رمزی: به مسیر درست برگشتیم

کرده و روند صعودی پیش گرفته است. او گفت: «حتا با وجود این‌که فشار زیادی روی ما بود، مقابل منچستریونایتد خوب بازی کردیم و پس از آن به روند خوبمان ادامه دادیم. موفق شدیم دورتموند را شکست دهیم و در لیگ نیز یک پیروزی ارزشمند دیگر کسب کنیم. امیدوارم این روند ادامه داشته باشد. پیروزی‌های پی در پی برای ما خیلی مهم بود. چنین چرخش‌هایی هیچگاه آسان نیست ولی ما خوب این کار را انجام دادیم.»

آرون رمزی، هافبک آرسنال پس از بازگشت تیمش به روند پیروزی‌ها، عنوان کرد که آن‌ها به مسیر درست خود بازگشته‌اند. شنبه شب آرسنال موفق شد ۱-۰ وست برومویچ را با گول ولبک شکست دهد و این پیروزی، درست پس از پیروزی ۲-۰ مقابل دورتموند رقم خورد. پیروزی‌های پیاپی پس از شکست ۲-۱ مقابل یونایتد، باعث شده تا هواداران توپ‌چی‌ها به آینده تیم امیدوار تر شوند. رمزی نیز معتقد است که تیم بر فشارها غلبه

رونالدو: نیمار باید برای توپ طلا بجنگد

کسب عنوان بهترین بازیکن جهان تلاش کند. رونالدو و مسی بهترین‌های حال حاضر هستند ولی نیمار یشرفت خیلی خوبی داشته است. انتقال نیمار به اروپا برایش خیلی مثمر ثمر بوده است. برزیل دوران سختی را برای مدیریت و پیدا کردن استعدادها سپری کرده است. بازیکنان بزرگی در کشور داریم. بازیکنانی که با امید نیمار شهن زندگی می‌کنند؛ ولی بسیار رخ داده که استعدادها نتوانستند راه خود را برای رسیدن به پله‌های موفقیت طی کنند.»

رونالدو، اسطوره‌ی فوتبال برزیل مدعی شد که زمان آن رسیده تا نیمار، در کنار رونالدو و مسی برای کسب عنوان بهترین بازیکن جهان بجنگد. دو ستاره‌ی ریال و بارسا در ۶ سال اخیر، تمامی توپ طلاها را از آن خود کرده‌اند و توپ طلای بعدی نیز به احتمال فراوان به یکی از این دو خواهد رسید. حال، اسطوره‌ی برزیلی معتقد است که نیمار نیز این شانس را دارد که با این دو ابرغول رقابت کند. او در مصاحبه با فولها دی ساوتپائولو گفت: «زمان آن رسیده که نیمار برای

خسه مقابل کورنیا بازی خواهد کرد

تصمیم تاکتیکی انتخاب می‌شوند ن فیزیکی. خسه از ابتدا به میدان نخواهد رفت، ولی در ابتدای نیمه‌ی دوم به میدان می‌رود. این یک خبر بسیار خوب برای ماست. او بازیکن فوق‌العاده‌ای است و کیفیت بالایی دارد. هم‌چنین شور و انگیزه‌ی خاصی در او دیده می‌شود. خدیوا هم آماده است. پهبه، راموس، مارسلو، رونالدو و بنزما استراحت خواهند کرد. کروس در لیست خواهد بود ولی به آیارا، مدران و خدیوا بازی خواهیم داد.»

کارلو آنچلوتی، سرمربی ریال مادرید تأیید کرد که خسه رودریگز، مهاجم این تیم در دیدار روز سه شنبه در کوپا دل ری مقابل کورنیا به میدان بازخواهد گشت. مهاجم ۲۱ ساله که فصل گذشته در دیدار مقابل شالکه مصدوم شد، بالاخره دوران ریکاوری را پشت سر گذاشته و حالا آماده‌ی بازی کردن است. آنچلوتی در جمع خبرنگاران گفت: «قصد دارم به بازیکنان چرخشی بازی دهم، نه به‌خاطر این‌که خسته هستند. تیم خیلی خوب کار کرده ولی ۱۱ نفر اصلی طبق

حمایت ساکی از مانچینی: مانچو جادوگر نیست

جالوروسی عالی بود، حتی با این که در خط دفاع مشکلاتی داشت. بازیکنان رم در بعضی نقاط زمین دچار مشکل شده بودند.» ساکی راجع به اینتر گفت: «من اینتر را به‌خاطر شخصیت و ایده‌های جدیدی که به آن منتقل شده دوست دارم. مانچینی سعی دارد تیم را پیشرفت دهد ولی این به زمان نیاز دارد. یک سرمربی فوتبال، جادوگر نیست ولی در سیتی و گالا نشان داد که در ساخت دوباره‌ی تیم‌ها مهارت دارد.»

آریگو ساکی، سرمربی افسانه‌ای سابق میلان، به حمایت از روبرتو مانچینی پرداخت و گفت که او جادوگر نیست. یک‌شنبه شب مانچو اولین شکستش پس از بازگشت به اینتر را مقابل رم تجربه کرد. ساکی به تمجید از عملکرد اینتر پرداخت و گفت که مانچینی در طول زمان تیم را پیشرفت خواهد داد. او گفت: «بازی لذت بخشی بود. رم پیشرفت خیلی خوبی داشته و بهتر از اینتر بازی کرد. در خیلی از زمینه‌ها

اشتراک اشرف غنی در نشست وزیران خارجهی کشورهای عضو ناتو

اطلاعات روز: محمد اشرف غنی رئیس جمهور کشور در نشست وزیران خارجهی کشورهای عضو ناتو شرکت کرده است. او دیروز در رأس یک هیأت عالی رتبه دولتی برای اشتراک در نشست لندن برای افغانستان و «نشست وزیران خارجهی کشورهای عضو سازمان ناتو» عازم اروپا شد.

دفتر رسانه‌های ریاست جمهوری با نشر خبرنامه‌ای اعلام کرد، رئیس جمهور و هیأت همراهش به روز دوشنبه، ۱۰ قوس جهت اشتراک در نشست وزیران خارجهی کشورهای عضو سازمان ناتو وارد بروکسل، پایتخت بلجیم شد و در این نشست سخنرانی می‌کند.

بر اساس این خبرنامه، رئیس جمهور امروز برای یک سفر رسمی چهار روزه عازم شهر لندن، پایتخت بریتانیا می‌شود. او در این سفر در نشست بین‌المللی تحت عنوان «کنفرانس لندن برای افغانستان» سخنرانی می‌کند. در خبرنامه‌ای ارگ آمده است، اشرف غنی در این سفر با دیوید کامرون، صدراعظم، شهزاده چارلز، ولیعهد و سایر مقام‌های کشورها و سازمان‌های بین‌المللی کمک کننده به افغانستان دیدار و گفت‌وگو می‌کند.

عبدالله عبدالله، رئیس اجرایی حکومت وحدت ملی، عبدالرشید راشد، سرپرست دادگاه عالی، محمد حنیف اتمر، مشاور امنیت ملی، صلاح‌الدین ربانی، رئیس شورای عالی صلح، سرپرست وزارت‌های خارجه، مالیه و امور زنان، شماری از اعضای شورای ملی و نظیف‌الله سالارزی، سخنگوی رئیس جمهور در این سفر اشرف غنی را همراهی می‌کنند.

موارد اچ‌آی‌وی مثبت در کشور ده درصد افزایش یافته است

شدم.

وی گفت که او بیماری‌اش را از همه، حتا همسرش، پنهان کرده است؛ زیرا از این می‌ترسد که اطرافیانش او را ترک کنند. او تلاش می‌کند که احتیاط‌های لازم را انجام دهد تا کسی را مبتلا به این بیماری نکند. یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها در زمینه پاسخ به ایدز در افغانستان سطح پایین آگاهی در مورد این بیماری در میان مردم این کشور است. به همین دلیل کمپین‌های آگاهی دهی از مهمترین فعالیت‌های وزارت بهداشت برای پاسخ به این بیماری است.

در افغانستان این بیماری برای اولین بار در سال ۱۳۶۸ در بانک خون مرکزی این کشور تثبیت شد. اگرچه اکنون آمار موارد اچ‌آی‌وی مثبت در افغانستان پایین است اما برآورد اداره مبارزه با ایدز سازمان ملل و سازمان بهداشت جهانی شمار مبتلایان ایدز در افغانستان را تا سال ۲۰۲۰ بیش‌تر از هشت هزار نفر تخمین زده است. (بی‌بی‌سی)

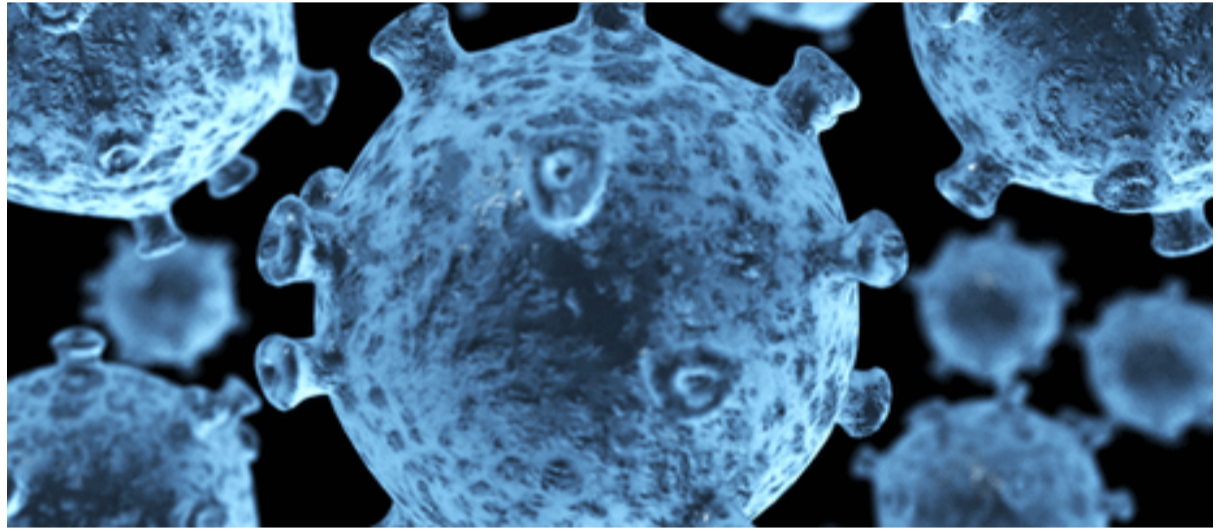
جمله حدود بیست هزار آن‌ها معتادان تزریقی هستند. به اساس معلومات وزارت بهداشت افغانستان، در این کشور ده مرکز ارائه خدمات پیشگیری، ده مرکز مشوره دهی و دو مرکز تداوی اچ‌آی‌وی موجود است. مراسم روز جهانی کنترل ایدز امسال با شعار «تداوی، اچ‌آی‌وی را کنترل می‌کند، تداوی دوام‌دار، حفاظت زندگی» برگزار شده است. به اساس گزارش اداره مبارزه با ایدز سازمان ملل متحد اکنون در جهان بیش از ۳۵.۳ میلیون نفر با ویروس اچ‌آی‌وی زندگی می‌کنند که نصف آن‌ها زنان اند.

بیماری پنهان

یکی از بیماران ایدز در کابل می‌گوید که سالها پیش برای کار کردن به ایران سفر کرده بود. او گفت: «کار می‌کردم، موزاییک می‌زدم. اندیوال‌هایم/ دوستانم یک زن آوردند. با او کار بد کردم (برقراری رابطه‌ی جنسی) و بعدا در افغانستان خیر شدم که ایدز گرفتم و معتاد هم

وزارت صحت عامه که موارد ثبت شده اچ‌آی‌وی مثبت در کشور به ۱۶۹۴ مورد می‌رسد. اما آمار موجود این بیماری که ثبت نشده خیلی بیش‌تر از این است. این وزارت در روز جهانی کنترل اچ‌آی‌وی و ایدز اعلام کرد که تخمین زده می‌شود که در سراسر کشور ۴۵۰۰ مورد اچ‌آی‌وی مثبت موجود باشد.

احمدجان نعیم، سرپرست وزارت صحت عامه می‌گوید که رقم ثبت شده اچ‌آی‌وی مثبت در کشور بزرگ نیست و میزان شیوع این بیماری در بین نفوس افغانستان پایین است. اما او تاکید می‌کند که نباید این موضوع سبب نادیده گرفتن این بیماری شود؛ زیرا دلایلی چون سه دهه جنگ، کشت و استعمال مواد مخدر، فقر، بی‌سوادی و مهاجرت‌ها به شیوع این بیماری کمک می‌کند. در افغانستان تزریق غیربهداشتی به‌ویژه در بین معتادان مهم‌ترین عامل شیوع این بیماری است. افغانستان بیش از یک میلیون معتاد دارد که از

۲۰ افغانی پرداخت کنید ۵ دقیقه تماس های بین المللی بدست آورید

فیس اشتراک	فایده ها	تجدید خود کار	مدت اعتبار	کود اشتراک	کود غیر فعال سازی	کود مشاهده بیلانس
۲۰ افغانی	۵ دقیقه (تماس های بین المللی)	بله	۱ روز	*۸۸۸۸*۷*۰۱#	*۸۸۸۸*۷*۰۲#	*۸۸۸۸*۷*۰۴#

برای معلومات بیشتر به ۱۵۲ در تماس شوید یا پیام ارسال کنید و یا به ۰۷۰۰ ۸۳۰ ۸۳۰ تماس بگیرید.

مدت اعتبار الی ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۴ میباشد

www.afghan-wireless.com

مالیزیا

چین

هندوستان

کانادا

آمریکا